

การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

ปริญญานิพนธ์
ของ
วัชร หมดป้องตัว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2545
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

111.411
03240
2.1

การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

บทคัดย่อ
ของ
วัชรรา หมดป้องด้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2545

h 149589

วัชร หมดป้องตัว. (2545). การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:

อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข และอาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมรพงษ์

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยรวมและเป็นรายด้านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามตัวแปรเพศ วิชาเอก เวลาเรียน ประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมและพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1-2 ที่เรียนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2544 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรเพศ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่ศึกษาในวิชาเอกที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักศึกษาวิชาเอกการตลาด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการพูดอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบตามวิชาเอกที่แตกต่างกัน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่เลือกศึกษาในเวลาเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบตามเวลาเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นตามประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมแตกต่างกัน พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ พบว่า นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนรัฐบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในทักษะด้านการฟังแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักศึกษาที่จบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นตามพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนที่แตกต่างกัน พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ พบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจาก กศน. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านแตกต่างจากนักศึกษาที่จบสายสามัญ และสายอาชีวะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY ON STUDENTS' PROBLEMS IN LEARNING ENGLISH
AT KASEM POLYTECHNIC COLLEGE

AN ABSTRACT
BY
VACHARA MUDPONGTUA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2002

Vachara Mudpongdua. (2002). *A Study on Students' Problems in Learning English at Kasem Polytechnic College*. Master Thesis, M.Ed. (Higher Education).
Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:
Annop Phothisuk Ph.D. and Suwaporn Tungsomworapongs Ph.D.

The purposes of this research were to study and to compare the opinions on the problems in learning English regarding four language skills : listening , speaking , reading and writing of the students in Higher Vocational Education Certificate Level , Department of Business Administration at Kasem Polytechnic College classified by gender , academic majors , studying times , experiences in English learning from former schools and the academic institutions before attending Kasem Polytechnic College.

The sample of this study comprised 389 higher Vocational Education Certificate Level students who were taking English Courses at Kasem Polytechnic College during the first semester of the 2001 academic year. The instrument used for data collection was a five rating scale questionnaire about opinions on the problems in learning English regarding four language skills. All questionnaires sent to those respondents were returned. The statistical methods used in this study were percentage, mean , standard deviation , t-test , One Way Analysis of Variance and Scheffe' Method.

Research findings were the followings :

1. The opinions on the problems in learning English in four language skills of the students with different gender were at a moderate level in overall and each aspect. When their opinions were compared , there were no significant difference in overall and each aspect.

2. The opinions on the problems in learning English in four language skills of the students with different academic majors were at a moderate level except the students in Marketing Major whose opinions were at a high level in speaking skill. When their opinions were compared , there were no significant difference in overall and each aspect.

3. The opinions on the problems in learning English in four language skills of the students with difference study times were at a moderate level. When their opinions were compared , there were no significant difference in overall and each aspect.

4. The opinions on the problems in learning English in four language skills of the students with different experiences in English learning from the former school were at a moderate level except the students who have never learned English from the former schools whose opinions were at a high level. When their opinions were compared, there were significant difference between the opinions of the students who have never learned English from the former schools and the opinions of the students who learned from public schools and private schools in all four skills at the level of .05. There were significant difference between the opinions of the students who learned English from public schools and private schools in listening skill at the level of .05.

5. The opinions on the problems in learning English in four language skills of the students from different academic institutions before attending Kasem Polytechnic College were at a moderate level except the students having graduated from the Department of Non Formal Education whose opinions were at a high level. When their opinions were compared , there were significant difference between the opinions of the students who graduated from Non-Formal Education and the opinions of the students who graduated from Basic Education and Vocational Education in four skills at the level of .05.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

ของ
นางสาววิชรา หมดป้องตัว

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๒๗ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. อรรถพร โพธิสุข) ประธาน

.....
(อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมวรพงษ์) กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย วีระวัฒนานนท์) กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

.....
(รองศาสตราจารย์ นิชาภา จิงหะรานนท์) กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการให้ความช่วยเหลือแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ รวมทั้งให้คำปรึกษา อย่างดียิ่งจาก ดร. อรรถพร โพธิสุข ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ดร. สุพร ตั้งสมวรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย วีระพัฒนานนท์ และ รองศาสตราจารย์นิชาภา จิงหะรานนท์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดิลก ดิลกานนท์ อาจารย์เอื้องพร เป้าพุดา และอาจารย์ศุภมาส เกื้อหนูน ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถามและตรวจแบบสอบถาม ทำให้การวิจัยครั้งนี้ดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อยและอาจารย์สมชาย ทาสีรงค์ และอาจารย์วรรณเพ็ญ สุวรรณดีที่กรุณาช่วยเหลือในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์

ขอขอบคุณ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1-2 ของโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ที่ได้แสดงความคิดเห็นในแบบสอบถาม และอีกกลุ่มหนึ่งที่จะต้องกล่าวขอบคุณคือ เพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาการอุดมศึกษา รวมทั้ง เพื่อนอาจารย์จากโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคทุกท่านที่มีความปรารถนาดี คอยสนับสนุน และให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

และท้ายที่สุดนี้ บุคคลที่อยู่เบื้องหลังของการทำวิจัยทุกขั้นตอน เป็นผู้ที่ให้ทั้งกำลังใจ กำลังทรัพย์ และรอคอยความสำเร็จในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ คุณแม่ และคุณพ่อ และทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัย

วัชรรา หมดปองตัว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานในการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	11
รูปแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	13
ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ.....	19
โครงสร้างหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.....	31
การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค.....	33
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	36
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	36
วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	37
ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	113
ความมุ่งหมายของการวิจัย	113
วิธีดำเนินการวิจัย.....	113
การวิเคราะห์ข้อมูล	114
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
อภิปรายผล	116
ข้อเสนอแนะ	122
บรรณานุกรม.....	125
ภาคผนวก	133
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย และหนังสือขอความอนุเคราะห์	
การตอบแบบสอบถาม	133
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและหนังสือ	
ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม.....	140
ภาคผนวก ค คำสถิติเกี่ยวกับคุณภาพเครื่องมือ.....	143
ประวัติย่อผู้วิจัย	144

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพ.....	37
2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ที่ส่งคืนและที่สมบูรณ์.....	40
3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพ.....	44
4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค โดยรวมและรายด้าน.....	46
5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การฟัง ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ.....	47
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การพูด ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ.....	48
7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การอ่าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ.....	49
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ.....	50
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	52

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การฟัง ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	53
11	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การพูด ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	55
12	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การอ่าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	57
13	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	58
14	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวิชาเอก.....	60
15	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การฟัง ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกตามวิชาเอก.....	61
16	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การพูด ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกตามวิชาเอก.....	63

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การอ่าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามวิชาเอก.....	65
18	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามวิชาเอก.....	66
19	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเวลาเรียน.....	69
20	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การฟัง ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามเวลาเรียน.....	70
21	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การพูด ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามเวลาเรียน.....	72
22	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การอ่าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามเวลาเรียน.....	74
23	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามเวลาเรียน.....	75

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
24	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค โดยรวมและรายด้าน จำแนกประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา อังกฤษจากโรงเรียนเดิม	77
25	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การฟัง ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม.....	78
26	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การพูด ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม.....	80
27	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การอ่าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม.....	82
28	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายข้อ จำแนกประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม.....	84
29	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน	87

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
30	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การฟัง ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน....	88
31	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การพูด ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน...	90
32	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การอ่าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน...	92
33	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน การเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค เป็นรายชื่อ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน....	94
34	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	96
35	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวิชาเอก	97
36	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเวลาเรียน	98

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
37	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม	99
38	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการฟัง ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามประสบการณ์การเรียน วิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม เป็นรายคู่.....	100
39	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการพูด ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามประสบการณ์การเรียน วิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม เป็นรายคู่	101
40	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการอ่าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามประสบการณ์การเรียน วิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม เป็นรายคู่.....	102
41	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามประสบการณ์การเรียน วิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม เป็นรายคู่.....	103
42	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม.....	104
43	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคโดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน.....	105

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
44	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการฟัง ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่.....	106
45	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการพูด ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่.....	107
46	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการอ่าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่	108
47	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่.....	109
48	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค โดยรวม จำแนกตามพื้นฐาน การศึกษา ก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่.....	110
49	จำนวนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมทั้งปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน.....	111

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกในยุคปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 อยู่ในกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) เป็นยุคแห่งความเจริญก้าวหน้าด้านการสื่อสาร โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาทางด้านการติดต่อสื่อสารถูกเชื่อมโยงให้เข้าถึงซึ่งกันและกัน ทำให้วิวัฒนาการด้านการติดต่อสื่อสารในโลกปัจจุบันเป็นโลกไร้พรมแดน กิจกรรมทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ศิลป วัฒนธรรม การศึกษา และสิ่งแวดล้อมถูกเชื่อมโยงให้เข้าถึงซึ่งกันและกัน การแพร่กระจาย รวมทั้งการเข้าถึงและเชื่อมโยงด้วยข่าวสารข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของชีวิต สังคมและสิ่งแวดล้อมทั่วโลก (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2539 : 7) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยภาษาที่เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร และภาษาต่างประเทศที่โลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารของมวลมนุษยาก็คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นภาษากลางหรือภาษานานาชาติที่นิยมใช้มากที่สุด (English as International Language = EIL) (อารมณ จินดาพันธ์. 2539 : 9) นอกจากภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญในด้านการติดต่อสื่อสารแล้ว ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญในด้านการศึกษาอีกด้วย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษาขั้นสูงทั้งในและนอกประเทศ เพราะสรรพตำราทางด้านวิชาการต่างๆโดยเฉพาะตำราในระดับสูงๆได้ถูกจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะสามารถเข้าใจความคิด เจตคติ ศิลป วัฒนธรรมของชนชาติอื่นๆในโลกตลอดจนความก้าวหน้าทางด้านวิทยาการใหม่ๆ รวมทั้งความเคลื่อนไหวของโลกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและอื่นๆได้ (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2540 : 1) จึงจำเป็นต้องศึกษาภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับวิทยาการนั้นๆด้วย

ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงลักษณะโครงสร้างด้านต่างๆ เช่นด้านเทคโนโลยี ด้านการติดต่อสื่อสาร การท่องเที่ยวและด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษจำเป็นยิ่งในการนำมาใช้เพื่องานด้านต่างๆเหล่านี้ และนอกจากนั้นประเทศไทยยังมีการติดต่อกับนานาประเทศ ทุกวันจะมีสารสนเทศจำนวนมากมายังประเทศไทย สังคมไทย และคนไทย สารสนเทศเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 1) สาระความบันเทิงต่างๆไม่ว่าจะเป็นรายการทีวีหรือภาพยนตร์มีการเผยแพร่ออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้แล้วนักท่องเที่ยวต่างชาติจากทั่วโลกเดินทางเข้ามาสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนหลายล้านคน นักท่องเที่ยวเหล่านั้นต่างก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารกับคนไทย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของคนไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มีคนไทยอีกจำนวนมาก

อาจไม่สนใจใฝ่รู้ภาษาอังกฤษก็ตาม แต่ชีวิตประจำวันก็ต้องพบเห็นหรือได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษในหลายๆด้าน เช่น ป้ายโฆษณา ชื่อสถานที่ ชื่อสินค้า ร้านค้า ยารักษาโรค สิ่งของเครื่องใช้ หนังสือพิมพ์ ข้อมูลข่าวสารต่างๆจากรายการวิทยุ โทรทัศน์ เพลง ภาพยนตร์ คำในภาษาอังกฤษบางคำที่เข้ามาปะปนอยู่ในคำภาษาไทย นอกจากนั้นยังรวมทั้งการอธิบายการใช้เครื่องมือต่างๆ เป็นต้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงจำเป็นสำหรับคนไทย และเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนไทย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรมีเป้าหมายเพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างชนชาติต่างๆ

(บัญชา อึ้งสกุล. 2541 : 63) ความสนใจในด้านการเรียนภาษาอังกฤษมีเพิ่มมากขึ้น เพราะสังคมคนทำงานในปัจจุบัน ยอมรับว่า ถ้ามีความรู้ในงานที่ปฏิบัติประจำอยู่แล้ว และมีทักษะทางภาษาอังกฤษ จะมีโอกาสก้าวหน้าสู่ตำแหน่งที่สูงกว่าคนที่ไม่สันทัดทางภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการสื่อความหมายกับคู่ค้าผู้ร่วมลงทุนธุรกิจด้วยกัน ซึ่งจะไม่มีแต่เพียงคนไทยเท่านั้น แต่ในโลกไร้พรมแดนนี้จะมีชาวต่างชาติต่างภาษารวมอยู่ด้วย ดังนั้นในเรื่องความต้องการในด้านผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษจึงมีมากขึ้น

(กิจจา กำแหง. 2538 : 71) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ดิยู ศรีนราวัฒน์ ที่กล่าวว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษควรเป็นคุณสมบัติที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งที่ใช้ในการสมัครงานในหลายๆแห่ง โดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถดีในการสัมภาษณ์ภาษาอังกฤษก็อาจจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ (ดิยู ศรีนราวัฒน์. 2539 : 126) หรือ คำกล่าวของ สมใจ ชโนดมวิวัฒน์ (สมใจ ชโนดมวิวัฒน์ สัมภาษณ์. 2543) ผู้จัดการฝ่ายเร่งรัดหนี้สิน บริษัทเบเคอร์ แอนด์ แม็กเคนซี (Baker & McKenzie) ได้กล่าวว่า พนักงานที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษจะมีโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่การงานดีกว่าเนื่องจากสามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับชาวต่างชาติได้ และสามารถทำงานได้อย่างกว้างขวางมากกว่าผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษน้อยหรือไม่ดี ภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีบทบาทมากในด้านต่างๆ ซึ่งรวมทั้งด้านการศึกษาด้วย กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเท่าที่ผ่านมานั้น ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารทั้งทางภาษาพูด หรือภาษาเขียน เนื่องจากการเรียนการสอนมุ่งเน้นในด้านการให้ความรู้ทางด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และการแปล ดังนั้นหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม โดยมีการใช้สื่อ หรือวิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อจะได้ทำให้เกิดความน่าสนใจและเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้แล้วนำไปใช้ได้มากที่สุด ปัจจุบันโทรทัศน์ทุกช่องต่างกระตุ้นให้นักศึกษาไทยได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น Newsline ฟุตฟิตฟอไฟ ฯลฯ นอกจากนั้นทางด้านวิทยุได้เพิ่มการนำเสนอรายการเป็นภาษาอังกฤษเพื่อต้องการให้คนไทยได้เกิดการซึมซับภาษาในการฟังวิทยุ เช่น คลื่น 95.5 FM หรือแม้แต่หนังสือพิมพ์ เช่น The Nation Bangkok Post Student Weekly และ Future ต่างก็เพิ่มการนำเสนอบทเรียน

เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในด้านการอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) การรู้ความหมาย (Semantic) และการเข้าใจประโยค (Syntax or Grammar) มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังการเพิ่มเกมส์เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ (English Development Games) โดยสอดแทรกในบทเรียนให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการคิด การแก้ปัญหาอย่างมีระบบ จัดสร้างบรรยากาศในห้องเรียนมิให้เกิดความเครียดและทำให้เกิดความสนุกสนานน่าเรียนมากขึ้น

ถึงแม้จะมีสื่อในการที่ช่วยให้คนไทยเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองแล้ว แต่การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังขาดประสิทธิภาพ และยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร กล่าวคือนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถม จนถึงระดับอุดมศึกษา นั่นคือนักศึกษาไทยบางคนเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา 10 - 12 ปี แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะพูดติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษาได้ (ปราณี อมรรัตนศักดิ์. 2541 : 276) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ไวยากรณ์อังกฤษในภาษาเขียนให้ถูกต้องและปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพูดหรือการเขียนค่อนข้างจำกัด จึงเป็นอุปสรรคใหญ่ในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้ได้ดี ทั้งนี้อาจเนื่องจากในชีวิตประจำวันของคนไทยส่วนใหญ่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ สื่อมวลชนแทบทุกแขนงเสนอข้อมูลข่าวสารเป็นภาษาไทย สิ่งแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบๆตัวของผู้เรียนไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ (English Exposure) นอกห้องเรียน (นันทภา ทาวุฒิ. 2542 : 15 -16)

จากงานวิจัยของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 190) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทุกระดับปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิ สีสะมัย (2537 : 163-164) ที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จะมีความสามารถในการจำแนกเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ ในภาษาอังกฤษเพียงร้อยละ 48.75 และมีนักเรียนที่มีความสามารถด้านภาษาต่ำกว่าเกณฑ์ถึงร้อยละ 58.85 และความสามารถต่างๆเหล่านี้ของนักเรียนได้ส่งผลต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาดังที่พบว่า นักศึกษาส่วนมากที่เข้าศึกษาต่อหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความรู้และทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอที่จะสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะด้านการฟังและการพูด (สุวรรณี พันธุ์พริกส์และงามทิพย์ วิมลเกษม. 2536 : 36-38) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่คนไทยเรียนกันอย่างกว้างขวางมากที่สุด และใช้เวลาเล่าเรียนยาวนานที่สุด แต่ผลที่ได้รับจากการเรียนนั้นอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตร ศรีสอ้าน ที่กล่าวว่า ผลการวิเคราะห์ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยของทบวงมหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ กข. และภาษาอังกฤษ กขค. โดยการวิเคราะห์ย้อนหลัง 3 ปี พบว่า นักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 50) มีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น แสดงว่าการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร (วิจิตร ศรีสอ้าน. 2534 : 8)

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยจึงได้พยายามปรับปรุงอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็น การฝึกอบรมครู อาจารย์ทั้งด้านการสอนและแนะนำให้มี ความสามารถทำเอกสารประกอบการสอน ตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนได้มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ อย่างน้อยที่สุดเพื่อให้ นักเรียนสามารถสื่อสาร (เจษฎาภรณ์ เหลืองขมิ้น. 2541 : 1) แต่ถึงแม้จะ มีการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยก็ตาม แต่ดูเหมือนว่าจะมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลตามที่ตั้งใจไว้หรือ ไม่ประสบผลสำเร็จ อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่ง เกิดจากความไม่พร้อมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงทำให้นักเรียนบางคนไม่ต้องการที่จะ เรียนวิชานี้ (กุสุมา ลำนุ้ย. 2539 : 78) นอกจากนี้ยังมีผู้เรียนที่มีความสนใจและต้องการฝึกฝน การใช้ภาษาอังกฤษ แต่ยังไม่รู้จักกลวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้การฝึกฝนภาษาต้องใช้ เวลานาน และไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นจึงอาจทำให้เกิดปัญหาแก่นักเรียน นักศึกษา ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมาก เพราะทุกระดับการศึกษาในประเทศไทยมีภาษาอังกฤษ เป็นวิชาบังคับที่ต้องเรียนทั้งสิ้น(อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. 2540 : 84) นอกจากนี้สถานศึกษา บางแห่งมีอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษที่ยังอาจขาดทักษะในด้านความรู้และประสบการณ์ใน ด้าน การใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากบางคนมิได้เรียนหรือฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษที่เพียงพอมาก่อน อีกทั้งด้านห้องเรียนที่อาจมีขนาดใหญ่เกินไป ทำให้อาจารย์ไม่สามารถฝึกฝนทักษะภาษาให้แก่ นักศึกษาได้เต็มที่และทั่วถึงอย่าง ที่ควรจะเป็น รวมทั้งยังขาดอุปกรณ์ประกอบการสอนที่มี คุณภาพ (ติญ ศรีนราวัฒน์. 2539 : 126)

จากการสัมภาษณ์ นพดล เอื้อพีระพัฒนา (นพดล เอื้อพีระพัฒนา. สัมภาษณ์. 2544) ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน (Financial and Accounting Manager) บริษัท เดคอร์ เมทอล (เอเชีย) จำกัด (Décor Metal Asia Company Limited) กล่าวว่า พนักงานที่เริ่มต้นทำงานหรือ เพิ่งจบการศึกษา มักไม่มีทักษะด้านการพูดและทักษะด้านการฟัง จะสื่อสารได้แต่เฉพาะคำศัพท์ บางคำที่ง่าย ๆ และบางครั้งต้องใช้ท่าทางประกอบ ถ้าเป็นประโยคยาว ๆ จะไม่สามารถสื่อสาร ได้เลย ส่วนทักษะด้านการเขียนนั้น ไม่มีปัญหามากนักเนื่องจากจะมีรูปแบบ (Pattern) ให้กรอก ข้อความ ส่วนทักษะด้านการอ่านจะไม่ค่อยได้ใช้เลย นอกจากนี้ อำนาจ พงษ์มาลี (อำนาจ พงษ์มาลี. สัมภาษณ์. 2544) หัวหน้าฝ่ายบุคคล บริษัท อีส เอเชียติก(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (The East Asiatic Thailand Public Company Limited) กล่าวว่า พนักงานบางคน จะมีปัญหาด้านการฟังและด้านการพูดในระยะแรก ๆ ของการทำงาน เนื่องจากพนักงานใหม่นั้น มักจะเกิดการตื่นเต้นที่มีชาวต่างชาติมาสนทนาด้วย ต่อจากนั้นจะเริ่มปรับตัวจนกระทั่งพอจะ สนทนาเฉพาะเรื่องงานได้ แต่บางคนฟังเข้าใจแต่สื่อออกมาเป็นบทสนทนาไม่ได้ แต่ทักษะใน ด้านการเขียนไม่มีปัญหาเพราะจะมีแบบฟอร์มให้เติมข้อความ หรือจากการสัมภาษณ์

สุชาติ ลอยเดือนฉาย (สุชาติ ลอยเดือนฉาย. สัมภาษณ์ : 2544) ตำแหน่ง ผู้บริหารฝ่ายการเงิน บริษัท อีซี ดีลีเกชัน-กรุงเทพ จำกัด(EC - Deligation - Bangkok) กล่าวว่า ปัญหาที่พบในส่วนใหญ่นักงานไม่รู้คำศัพท์ ไม่เข้าใจเนื้อหา ไม่เข้าใจคำจำกัดความของคำศัพท์ เฉพาะ สทนากับชาวต่างชาติไม่เข้าใจ บางครั้งอาจพุดผิดความหมาย ต้องใช้เวลามากกับการเขียนประโยคแต่ละประโยคอาจเนื่องจากการไม่เข้าใจหลักการใช้ไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าทักษะที่สำคัญที่สุดคือทักษะการฟัง เพราะเป็นสื่อแรกที่สามารถทำให้เข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ ได้ รวมทั้งการค้นคว้า และการติดตามข่าวสารให้ทันต่อโลกในยุคโลกาภิวัตน์นี้ จากข้อมูลในการสัมภาษณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่จบการศึกษามาใหม่ๆ ไม่สามารถนำความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมาใช้ในการทำงานได้ และ จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความสำเร็จทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลสรุปสาระสำคัญที่พบจากการวิจัยคือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนและนักศึกษาไทยยังคงเป็นปัญหาที่ต้องการการปรับปรุงแก้ไขในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับครู ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน และปัญหาเกี่ยวกับตำราเรียน(ประนอม สุรัสวดี. 2537 : 12)

กาญจนา ไชยสาร (กาญจนา ไชยสาร. สัมภาษณ์. 2543) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนเทคนิคไทยบูรพา กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาส่วนใหญ่คือนักศึกษาไม่กล้าที่จะแสดงออก เช่น การซักถามเป็นภาษาอังกฤษ เพราะเกรงจะพุดผิด พุดไม่ได้ใจความ หรือการพุดสำเนียงไม่ถูกต้อง จึงทำให้ขาดความเชื่อมั่นในการพุด นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าปัญหาเรื่องทักษะด้านการพุดถือเป็นปัญหาที่สำคัญของนักศึกษา และจากการสัมภาษณ์ ชัชวาล ภูสาร (ชัชวาล ภูสาร. สัมภาษณ์. 2543) ซึ่งจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่โรงเรียนพาณิชยการสีลม ให้ความเห็นว่าการสอนของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือนักศึกษามีพื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่ดีพอ รวมทั้งในขณะที่ศึกษาอยู่ขาดความสนใจในด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่าที่ควรเพราะไม่เห็นความสำคัญ แต่ในปัจจุบันนี้ มีความคิดว่าภาษาอังกฤษนั้นมีความจำเป็นอย่างมากในวงการธุรกิจ นักศึกษาจึงจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ

โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเป็นสถาบันการศึกษาเอกชนที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาบริหารธุรกิจ โดยใช้หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับหลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2540 โดยรับนักศึกษาที่จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาพาณิชยการ และผู้ที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญ หรือเทียบเท่า แบ่งเป็นภาคบ่ายและ ภาคค่ำ โดยจัดสอนใน 3 วิชาเอก คือ วิชาการบัญชี วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และวิชาการตลาด โดยทุกวิชาเอกต้องลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 วิชาเป็นวิชาบังคับพื้นฐานวิชาละ 2 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงในชั้นปีที่ 1 และเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาเลือกอีก 2 วิชา วิชาละ 2 หน่วยกิต ในชั้นปีที่ 2

จากข้อมูลของฝ่ายธุรการ แผนกประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่ปี พ.ศ 2538 –2542 ปรากฏว่า นักศึกษาของโรงเรียนสอบไม่ผ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมจำนวนประมาณ ร้อยละเกือบ 40 (ฝ่ายสถิติของโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค : 2542) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษายังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นจึงควรนำมาพิจารณาแก้ไขว่าปัญหาใดส่งผลให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่ถึงเกณฑ์ ที่จะผ่านวิชาภาษาอังกฤษได้

จากการสัมภาษณ์ ชัยวัฒน์ แนนอุดร(ชัยวัฒน์ แนนอุดร. สัมภาษณ์. 2543) ซึ่งมีตำแหน่งเป็นรองอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค มีความเห็นว่า นักศึกษาส่วนมากที่เข้ามาศึกษาต่อที่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคนี้มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน มาจากสถาบันการศึกษาที่แตกต่างกัน นักศึกษาภาคค่ำบางคนได้ละทิ้งภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน รวมทั้งอาจได้รับการสอนแต่เดิมมาโดยยึดการเรียนการสอนแบบที่ใช้ภาษาไทยเป็นสื่อการสอน นักศึกษาจึงไม่ค่อยมีโอกาสดูสนทนาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ขาดทักษะด้านการฟังและการพูดความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของ เนตรนภา บัวบาน (เนตรนภา บัวบาน. สัมภาษณ์. 2543) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกการตลาด ที่ว่า พื้นฐานทางภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมที่จบการศึกษามาไม่ดีพอ ฟังอาจารย์พูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยเข้าใจ ตอบคำถามอาจารย์ไม่ได้ คำศัพท์บางคำสามารถอ่านได้แต่เขียนไม่ได้ และ จากการสัมภาษณ์นาย วสา โพธิ์พฤกษ์ (วสา โพธิ์พฤกษ์. สัมภาษณ์. 2543) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งมีความเห็นคล้ายคลึงกันคือ นักศึกษาไม่มีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมเลยเพราะไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากจบการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ไม่ทราบคำศัพท์แปลเป็นภาษาไทยไม่ได้ ขาดทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ สิรินาถ กุญชร ณ อยุธยา (สิรินาถ กุญชร ณ อยุธยา. สัมภาษณ์. 2543) อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค กล่าวว่าปัญหาที่พบเสมอคือ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานความรู้เดิมทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะนักศึกษาที่จบการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก นักศึกษาส่วนมากคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากจึงไม่เลือกเรียนวิชานี้เพราะคิดว่าอาจจะสอบไม่ผ่าน นักศึกษาส่วนมากบางคนมีทักษะทางด้านการเขียน และการอ่านเท่านั้น แต่จะขาดทักษะด้านการฟังและการพูด นั่นคือ ส่วนมากฟังอาจารย์พูดไม่ค่อยเข้าใจ ไม่สามารถโต้ตอบกับอาจารย์ได้ ซึ่งจากการสำรวจ พบว่า นักศึกษาส่วนมากต้องการทักษะด้านการฟังและการพูด เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษอยู่ในโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคมาเป็นเวลานานจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาที่ส่งผลทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชา

บริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยรวมและรายด้านของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตาม เพศ วิชาเอก เวลาเรียนของนักศึกษา ประสพการณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมและพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยรวมและรายด้านของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตาม เพศ วิชาเอก เวลาเรียนของนักศึกษา ประสพการณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนได้ทราบถึงปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อผู้บริหารและอาจารย์จะได้นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนเพื่อปรับปรุงการบริหารด้านวิชาการและการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์ผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสนองความต้องการแก่ผู้เรียนและเกิดประโยชน์สูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค รวมทั้งสิ้นจำนวน 386 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1. เพศ แบ่งเป็น

2.1.1.1 เพศชาย

2.1.1.2 เพศหญิง

2.1.2. วิชาเอก แบ่งเป็น

2.1.2.1 การบัญชี

2.1.2.2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.1.2.3 การตลาด

2.1.3. เวลาเรียนของนักศึกษา แบ่งเป็น

2.1.3.1. รอบบ่าย

2.1.3.2. รอบค่ำ

2.1.4. ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม แบ่งเป็น

2.1.4.1 ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ

2.1.4.1 เรียนมาจากโรงเรียนรัฐบาล

2.1.4.2 เรียนมาจากโรงเรียนเอกชน

2.1.5. พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน แบ่งเป็น

2.1.5.1 จบการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน

2.1.5.2 จบการศึกษายาสามัญ

2.1.5.3 จบการศึกษายาอาชีว

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง อุปสรรค ข้อขัดข้องหรือ ความยากที่ทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษขาดประสิทธิภาพ ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง อุปสรรค ข้อขัดข้องหรือความยากที่เกิดจากผลที่ได้รับจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. ทักษะทางภาษาหมายถึงความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 4 ด้านคือ

ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ภาษาอังกฤษคือฟังข้อความแล้วสามารถนำมาสื่อความได้ ฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ ฟังแล้วสามารถเข้าใจได้

ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการออกเสียง คำศัพท์ ข้อความและประโยคได้ถูกต้อง สามารถตอบคำถาม สนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ต่างๆได้ พูดขอร้องขอความช่วยเหลือ และสามารถพูดรายงานได้

ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านข้อความ อ่านจดหมาย อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านรายงาน อ่านบทความได้เข้าใจ

ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ใช้ประโยคที่สื่อความหมายชัดเจนในการเรียงลำดับเหตุการณ์ เขียนสรุปความ เขียนรายงาน และโต้ตอบจดหมายได้

3. การเรียนหมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากเดิมไปสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และพฤติกรรมใหม่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติหรือสัญชาตญาณ หรือวุฒิภาวะ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

4. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือผู้ที่กำลังศึกษาในระดับสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญ และสายอาชีวศึกษา ในวิจัยครั้งนี้หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

5. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หมายถึงระดับการศึกษาต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้เวลาเรียน 2 ปี คือ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 และจะได้รับวุฒิการศึกษาในระดับอนุปริญญา

6. เวลาเรียนของนักศึกษา หมายถึง เวลาเรียนที่นักศึกษาใช้ในการเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 รอบ คือ รอบบ่ายเรียนตั้งแต่ เวลา 12.50 ถึง 18.00 น. และรอบค่ำเรียนตั้งแต่ เวลา 17.45 ถึง 21.10 น.

7. ประสบการณ์ หมายถึง การกระทำหรือการได้พบเห็นสิ่งต่างๆที่ก่อให้เกิดความรู้ ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมว่า ไม่เคย ได้รับความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม หรือเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมที่เป็นโรงเรียนรัฐบาล หรือโรงเรียนเอกชน

8. พื้นฐานการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาเดิมก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับสูง ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาที่จบจากการศึกษานอกโรงเรียน จบจากสายสามัญหรือจบจากสายอาชีวะ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิง มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาในวิชาเอกแตกต่างกัน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษารอบปายและรอบคำ มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมแตกต่างกัน มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนแตกต่างกัน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำจัดลำดับตามสาระดังนี้ ความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รูปแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

ความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นอันมาก ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ สังคม การเมือง เศรษฐกิจ วิทยาการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีโครงข่ายโยงใยไปทั่วโลก เช่น ทางด่วนข่าวสารข้อมูล (Information Superhighway) รวมทั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) ทำให้สังคมเป็นสังคมแห่งข่าวสารข้อมูล ขณะเดียวกันกิจกรรมในทุกด้านไม่ว่า เศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม การเมือง การศึกษา และสิ่งแวดล้อมถูกเชื่อมโยงให้เข้าถึงซึ่งกันและกัน สังคมโลกเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคข้อมูลข่าวสาร เป็นสังคมที่ไร้พรมแดน มีการติดต่อสื่อสาร ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา การท่องเที่ยว ความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ ศิลป วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ประชาคมโลกได้รับผลกระทบอย่างมากจากการเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ซึ่งส่งผลอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ อันจะเห็นได้จากเทคโนโลยีข่าวสารที่ทันสมัยในหลากหลายรูปแบบ ทำให้พลโลกสามารถรับรู้ข้อมูลได้รวดเร็วและกว้างขวาง (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2538 : 3) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีภาษากลางหรือภาษาสากล เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ และภาษาที่ใช้กันอยู่ทั่วโลกมีมากมายหลายภาษา แต่ภาษากลางหรือภาษาสากลที่ถือว่าเป็นภาษาที่ใช้ติดต่อระหว่างประเทศทั่วโลกภาษาหนึ่งคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งถือได้ว่าเป็นกุญแจที่ช่วยให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ รอบตัว วิทยาการทั้งหลายเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะมีภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือ ดังนั้นความจำเป็นที่ต้องติดต่อกับชาวต่างประเทศมีมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีรายการวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ป้ายสลากสินค้า บางชนิดใช้ภาษาอังกฤษปะปนอยู่ด้วย ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่ได้เข้ามาพร้อมกับวัฒนธรรม ความรู้ และสินค้าต่าง ๆ นั้นเอง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงได้เพิ่มพูนความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ ในโลก ความต้องการผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ และปฏิบัติงานร่วมกันอย่างได้ผลดีจึงมีความจำเป็น ผู้ที่มีความรู้ทาง

ด้านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาที่จะเพิ่มพูนความรู้ในแขนงต่างๆอย่างกว้างขวาง เพราะวิชาการต่างๆมักถูกเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ อาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะเป็นผู้ได้เปรียบในด้านประกอบอาชีพ มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ หนทางในการประกอบอาชีพของผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษ จะเปิดกว้าง เช่นการประกอบอาชีพในต่างประเทศ ธุรกิจท่องเที่ยว การส่งออก และการขนส่งติดต่อกับต่างประเทศ (แรมสมร อยู่สถาพร. 2535 : 2)

ในปัจจุบันมีประชากรที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ หรือภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศ ถึง 1000 ล้านคน ร้อยละ 60 ของรายการวิทยุในโลกนี้ ออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษ ร้อยละ 70 ของไปรษณีย์ภัณฑ์ในโลกต้องจำหน่ายเป็นภาษาอังกฤษ ร้อยละ 80 ของข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ในคอมพิวเตอร์ถูกบันทึกเป็นภาษาอังกฤษ (Naisbitt. 1994 : 26) จากการศึกษาของโทมอน (Tomon. 1977 : 149-158) พบว่า สาเหตุอันดับแรกของความต้องการเรียนภาษาอังกฤษคือ ความสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการติดต่อกับต่างประเทศ นอกจากนี้ การที่รู้ภาษาอังกฤษยังเป็นการได้เปรียบและทำให้ผู้รู้มีสถานภาพสูงกว่าฝ่ายไม่รู้ ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่างๆทั้งในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้น เพราะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนไทย ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนา และเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศ

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ขยายตัวในด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม เทคโนโลยี การบริการ และการเกษตรที่ทันสมัยยิ่งขึ้น รวมทั้งการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งนำไปสู่ความต้องการกำลังคนทางด้านภาษาในระดับที่สูงขึ้นมาก เพื่อการถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ และเพื่อสนองตอบบทบาทของประเทศไทยที่มีต่อประชาคมโลก จากความก้าวหน้าต่างๆที่เกิดขึ้นนี้ ได้มีส่วนช่วยให้เกิดแนวโน้มในการวางแผนการจัดการศึกษาของประเทศในระดับต่างๆ เพื่อมุ่งจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน เพื่อตอบสนองต่อการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ สถาบันการศึกษามีหน้าที่พัฒนาประชาชนของประเทศให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความรู้ทางทฤษฎี และมีทักษะในการปฏิบัติงานรวมทั้งสร้างเสริมให้ประชาชนได้มีศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นระบบการจัดการศึกษาของไทยจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่มีความสามารถในการเรียนรู้ และเข้าใจสื่อสารสนเทศต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถติดต่อสัมพันธ์และเข้าใจเพื่อนร่วมโลกได้อย่างดี หรือเรียนรู้เขา รู้เรา วิสัยทัศน์การพัฒนาการศึกษาในอนาคตได้รับการวิเคราะห์ว่า การที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพเพื่อที่จะอยู่ในโลกยุคใหม่ได้จะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น (สำนักนายก

รัฐมนตรี. 2539 : 9)การพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ตลอดจนการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาติเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกันและความร่วมมือต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นควบคู่ไปกับการพัฒนาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งปัจจุบันแนวโน้มความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยมีมากขึ้น เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ และยังนำไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเนื่องจากตำราเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ในการค้นคว้าในปัจจุบันนั้นล้วนใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนมาก

ความสำคัญของภาษาอังกฤษข้างต้น จะเห็นได้ว่าชีวิตคนไทยต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ การเรียนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นสำหรับคนไทย และเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนไทย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงได้รับความสนใจจากคนทั่วไปและเข้ามามีบทบาทในหลักสูตรทุกระดับของการศึกษาในประเทศไทย

รูปแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนต้องฝึกทักษะและผู้สอนจะต้องสอนและช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเรียกว่าทักษะทางภาษาทั้ง 4 ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีรูปแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 รูปแบบคือ (กาญจนา ปรามพาล. 2527 : 1)

1. รูปแบบการเรียนที่ เรียกว่า การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเรียนภาษาอังกฤษโดยเน้นรูปแบบ และไวยากรณ์ ผู้เรียนจะเรียนภาษาโดยนึกถึงกฎเกณฑ์อยู่ตลอดเวลา ลักษณะการเรียนแบบนี้จึงเน้นความถูกต้อง (accuracy) ภาษาที่ผู้สอนนำมาจึงเน้นรูปแบบของภาษาที่เรียกว่า การใช้ (Usage)

2. รูปแบบการเรียนที่เรียกว่า การสื่อสาร (Communication) เป็นการเรียนภาษาโดยเน้นความหมายและความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้นความสามารถในการสื่อสารจึงมีความสำคัญกว่าความถูกต้องของภาษา

รูปแบบทั้งสองนี้สอดคล้องกับของบราวน์ (Brown. 1980 : 83-176) ที่กล่าวว่ารูปแบบหรือกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษโดยแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อคือ

1. รูปแบบหรือกลวิธีในการเรียน (Learning Strategies) คือการที่ผู้เรียนรับความรู้เข้ามาและอาจเก็บไว้เพื่อเตรียมพร้อมที่จะออกใช้ในโอกาสต่อไป โดยแยกออกเป็นกลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

1.1. การถ่ายโยง (Transfer) หมายถึง การที่ความรู้เดิมของผู้เรียนส่งเสริมให้เกิดความรู้ใหม่ เรียกว่า การถ่ายโยงทางบวก (Position Transfer)

1.2. การขัดขวาง (Interference) หมายถึง การที่ความรู้เดิมของผู้เรียน

เป็นอุปสรรคต่อความรู้ใหม่

1.3. การสรุป (Generalization) หมายถึง การที่ผู้เรียนนำความรู้ทั้งหลายมาจัดให้เป็นหมวดหมู่

1.4. การทำให้ง่าย (Simplification) หมายถึง การที่ผู้เรียนสร้างกฎเกณฑ์ เพื่อให้ง่ายในการศึกษาจดจำหรือเพื่อให้เนื้อหาที่ซับซ้อนลงให้มากที่สุด

2. รูปแบบหรือกลวิธีการสื่อสาร (Communication Strategies) คือการที่ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาที่สองในการสื่อสาร ทั้งๆที่ผู้เรียนต้องพบกับความยากลำบาก เช่น ในเรื่องโครงสร้างของภาษา ความหมายที่ต้องการจะสื่อสาร ความเหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นต้น รูปแบบหรือกลวิธีการสื่อสารที่น่าสนใจที่สุดคือ การหลีกเลี่ยง (Avoidance) การหลีกเลี่ยงคือ การที่ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารภายในวงจำกัดของความรู้ที่มีอยู่ ข้อความหรือโครงสร้างใดที่ยากจะถูกตัดทิ้ง หรือผู้เรียนจะใช้ภาษาที่มีความรู้ย่อมมาทดแทน เพื่อพยายามส่งข่าวสารให้ได้ใจความใกล้เคียงมากที่สุด

นอกจากนี้ ปริญญ์ เกื้อหนุน (2539 : 96-99) กล่าวว่า มีรูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษหลายรูปแบบ แต่รูปแบบวิธีการเรียนที่สำคัญที่ช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดีขึ้น ได้แก่

1. รูปแบบการเรียนด้วยการพึ่งตนเอง ถือเป็นรูปแบบวิธีการเรียนที่ช่วยให้เรียนภาษาได้ดี นักศึกษาที่ได้รับวิธีการสอนดังกล่าวนี้ จะชอบการแข่งขันและการยอมรับ ชอบทำกิจกรรม ชอบทำงาน ชอบการเรียนที่เน้นความรู้ความคิดที่เป็นรายละเอียด นักศึกษาจะรับรู้และเรียนรู้อย่างวิเคราะห์วิจารณ์ ชอบวิชาที่เป็นนามธรรม ไม่ชอบทำงานเกี่ยวข้องกัน เป็นการส่วนตัวกับเพื่อนนักศึกษา ชอบพึ่งพาตนเอง รูปแบบการเรียนแบบนี้มักเกิดกับนักศึกษาที่เจริญเติบโตในวัฒนธรรมที่เน้นความเป็นตัวของตัวเอง

2. รูปแบบวิธีการเรียนด้วยการวางและสร้างกฎเกณฑ์ วิธีนี้เป็นการวางหลักจากเรื่องที่อ่านหรือที่เรียน ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมด้วยการแยกแยะให้เห็นความแตกต่าง เปรียบเทียบความคล้ายคลึง แยกส่วนที่ไม่สำคัญในประโยคออกจากประโยค การจัดกลุ่มหมวดหมู่ของข้อผิดพลาดต่างๆ หรือจัดให้นักศึกษาจับคู่สร้างประโยคและสร้างคำ นักศึกษาจะไม่ชอบเดาความหมายของภาษา กิจกรรมที่ควรจัดให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่ดีคือการหาข้อมูล การจับคู่ความหมายของคำ วลี หรือประโยคจากการฟัง การเติมคำ และการเดาความหมายจากเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

3. รูปแบบวิธีการเรียนด้วยการสร้างความเข้าใจต่อความหมายในภาษาที่ไม่ชัดเจน เพราะในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนอาจประสบกับคำหรือไวยากรณ์ที่ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนปราศจากเหตุผล ไม่เป็นธรรมชาติบางครั้งก็เป็นถ้อยคำที่ประติประดอย

ประณีตบรรจงเกินไป นักศึกษาบางคนไม่อดทนต่อความไม่ชัดเจน ความยากของภาษา นักศึกษาไม่ชอบเดาความหมายของภาษา กิจกรรมที่ควรจัดให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่ดี คือการหาข้อมูล การจับคู่ความหมายของคำ วลี หรือประโยคจากการฟัง การเติมคำ และการเดาความหมายจากเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทางด้านทักษะและผู้สอนจะต้องสอนและช่วยฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเรียกว่า ทักษะทางภาษาทั้ง 4 (สังเวียน สฤตติกุล และคนอื่นๆ. 2521 : 40 – 45) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น เริ่มแรกครูต้องมีการฝึกทักษะในการฟังและการพูดเสียก่อน แล้วจึงจะฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อให้เป็นตามธรรมชาติของการเรียนภาษาของมนุษย์ ในการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 นี้ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทักษะทางภาษาทั้ง 4 มีรายละเอียดดังนี้

1. ทักษะการฟัง (Listening Skills) หมายถึงผู้เรียนต้องสามารถได้ยินความแตกต่างของหน่วยเสียง คำ และโครงสร้างต่างๆพอที่จะเข้าใจว่าผู้พูดกล่าวถึงอะไร พร้อมทั้งจะเข้าใจความหมายได้ การเรียนภาษาส่วนใหญ่มักเริ่มต้นจากการฟัง (Listening) การออกเสียง (Pronunciation) และโครงสร้างของประโยค (Structure) ประสบการณ์ในการฟังนั้นไม่จำเป็นจะต้องควบคู่กับการพูดเสมอไป เช่นการฟังวิทยุ การฟังคำบรรยาย การชมภาพยนตร์ที่เป็นภาษาต่างประเทศ การชมโทรทัศน์ที่ไม่พากย์ เป็นการฝึกทักษะการฟังชนิดไม่ต้องควบคู่กับการพูด นักศึกษาทางภาษาต้องการอย่างมากที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการฟังเพื่อให้ตนเองมีทักษะในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพราะเป็นผู้รับผิดชอบที่จะเพิ่มพูนทักษะในการฟัง เพื่อวางพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี การที่จะฝึกทักษะในการฟังนั้นเป็นเรื่องที่ยากและกียากจริงๆ เมื่อเทียบกับการสอนการพูด ซึ่งถือว่าการสอนพูดทำได้ง่ายกว่าเนื่องจากในการสอนพูดนั้นหากพูดผิด ครูจะรู้ว่าพูดผิดตรงไหนและช่วยแก้ไขได้แต่การฟังครูไม่สามารถรับรู้ได้เลยว่านักเรียนฟังผิดหรือไม่ จึงไม่รู้ว่าแก้ไขที่ใด นอกจากจะให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้รับฟังออกมา นอกจากนั้นทักษะในการฟังยากกว่าการที่จะฝึกทักษะในการพูดเนื่องมาจากว่า ในการพูดนั้นสามารถที่จะควบคุมได้ โดยจำกัดคำศัพท์และโครงสร้างซึ่งผู้เรียนได้เรียนมาและคุ้นเคยมาแล้ว ส่วนการฟังนั้น ผู้เรียนสามารถฝึกฝนได้โดยไม่ต้องควบคุมไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์หรือโครงสร้างจากคู่สนทนา ผู้ฟังสามารถเลือกฟังได้เฉพาะประโยคที่ผู้ฟังรู้เรื่องหรือประโยคที่ผู้ฟังเคยรู้มาแล้วเท่านั้น ดังที่ บัญชา อึ้งสกุล (2541 : 66) กล่าวไว้ว่าการฟังภาษาเป็นคำพูดหรือฟังเสียง ซึ่งมีข้อมุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียว การที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายว่าพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไรจึงเป็นการฝึกฝนการฟังเพื่อให้เข้าใจ และเป็นส่วนสำคัญยิ่งสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง

เป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญเพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อความหมายและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ พฤติกรรมการฟัง แบ่งออกได้เป็น 2 ระดับใหญ่ๆคือ

1. ระดับการเรียนรู้ (Recognition Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกแยะหรือสามารถจำแนกเสียงได้ เช่นเสียงเน้นหนักในคำ ระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค ระดับนี้เป็นระดับพื้นฐานในการฟัง
2. ระดับความเข้าใจ (Comprehension Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายโดยทั่วไปของข้อความที่ฟังและเข้าใจจุดประสงค์ของการสื่อความหมายนั้น ซึ่งเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาของ ฟอร์เซท (Fawcette. 1965 : 7180-A) ในเรื่องการฟังที่มีผลต่อทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นกลางคือ ระดับเกรด 4 เกรด 5 และเกรด 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกฟังจะมีการพัฒนาด้านการฟังได้ดีขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก การฟังเป็นทักษะที่ครูสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วยการสอน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความแตกต่างในด้านความสามารถในการฟัง

2. ทักษะในการพูด (Speaking Skills) หมายถึง ความสามารถในการพูดเพื่อให้สื่อความหมายกับเจ้าของภาษาตามต้องการด้วยความแคล่วคล่องพอประมาณ การที่จะมีทักษะดังกล่าวได้ จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน เริ่มจากการฟัง เลียนแบบการออกเสียงได้เหมือนหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา สามารถพูดข้อความที่เป็นประโยค หรือข้อความที่ยาวขึ้นได้ ดังนั้นผู้พูดก็ต้องมีการเรียบเรียงคำให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสามารถพูดได้ถูกต้องกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งย่อมแตกต่างกับวัฒนธรรมของภาษาของตนเอง ความรวดเร็วฉับพลันในการโต้ตอบก็ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของทักษะในการพูด เพราะถ้าไม่สามารถโต้ตอบได้ทันการก็เท่ากับว่าการสื่อความหมายนั้นล้มเหลว ในทำนองเดียวกับที่ ฮาเล (Haley. 1978 : 295 -A) ได้ศึกษาถึงผลการโต้ตอบในทันทีและการใช้ท่าทางในการตอบที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทศนคติ แรงจูงใจ และความสนใจของนักเรียนระดับที่ 1 ของประเทศสเปน ซึ่งศึกษาโดยการให้พูด วัดทศนคติ แรงจูงใจ และตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะประสบความสำเร็จในทักษะการพูดหรือไม่ เมื่อได้รับการสอนแบบใช้ท่าทางในการตอบ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความ สามารถสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่า การเรียนโดยให้นักเรียนได้ลงมือกระทำเป็นวิธีการที่ได้ผลในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการที่ครูจะฝึกให้นักเรียนมีทักษะการพูดนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกหัดการฟังและเลียนแบบจากครูจนทำให้เกิดความคุ้นเคย เพราะการที่จะเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งอย่างน้อยที่สุดจะต้องพูดได้ และ

ฟังรู้เรื่อง ครูควรจะพยายามชักจูงให้นักเรียนสนใจที่จะพูด ไม่ใช่แต่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น ควรสนใจที่จะพูดนอกห้องเรียนด้วย นอกจากนี้บอทท์ (Bott. 2533 : 33 – 42) ได้กล่าวถึง ทักษะด้านการพูดในประเทศไทยไว้ว่า ครูทั่วไปมักจะให้ความสำคัญของการอ่านมากกว่า การพูด แล้วทำการสอนโดยการแปลและอธิบาย ผู้เรียนจึงไม่ได้พูด ครูผู้สอนเองก็ไม่มีทักษะ ในการพูดด้วยเพราะใช้แต่ภาษาไทย

ดังนั้น ผู้ที่จะมีทักษะในการพูด ต้องมีความสามารถในการออกเสียง เรียบเรียงคำพูด ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา พูดให้เหมาะกับสถานการณ์ ความนิยมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา และพูดคล่องแคล่วด้วยความเร็วปกติ ส่วนแอบบอทท์(Abbott. 1980 : 6) กล่าวว่าแม้ความสามารถในการตั้งคำถามมีประโยชน์ต่อการสื่อสารด้วยการพูดเป็นอันมาก แต่ครูผู้สอนโดยทั่วไปทุกๆแห่งมีความเห็นว่า นักเรียนของตนมีความสามารถด้านการพูดน้อย

3. ทักษะในการอ่าน (Reading Skill) หมายถึง มีความสามารถในการอ่านได้ อย่างถูกต้อง เข้าใจความหมายทั้งในด้านเนื้อหาและวัฒนธรรมด้วยความเร็วพอประมาณ การที่จะมีทักษะถึงขั้นนี้ ผู้เรียนต้องรู้จักคำ การออกเสียง เน้นหนักเสียงสูงต่ำ เข้าใจความหมาย ของคำ โครงสร้าง ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา ทั้งยังต้องฝึกการอ่านบ่อยๆ ให้อ่านได้เร็วเพื่อเก็บใจความ นอกจากประสบการณ์ของผู้อ่านก็เป็นองค์ประกอบสำคัญ ทักษะ ในการอ่านนั้น รวมทั้งทักษะในการออกเสียง และอ่านในใจ ผู้อ่านต้องมีความสามารถพิเศษ ได้แก่ ความสามารถอ่านให้ผู้ฟังเข้าใจและซาบซึ้งในเนื้อความจึงจำเป็นต้องอ่านให้ถูกต้อง มีจังหวะ การเน้น การขึ้นลงเสียง ความชัดเจน ความคล่อง รวมทั้งมีความเข้าใจในเนื้อหา ที่กำลังอ่านอีกด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ให้ผู้ฟังเข้าใจข้อความ ที่ได้ยินได้ทันที เพราะเข้าถึงความรู้สึกหรือความหมายตามที่ผู้แต่งต้องการ นอกจากนี้ จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนของผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่า ความรู้เดิมและโลกทัศน์ของผู้เรียนจะส่งผลต่อ ความเข้าใจในการอ่านและการเขียนได้อย่างไร ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เดิมในการเขียนจะทำให้ นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย นอกจากนี้ ฟรีค และ แอนเดอร์สัน (Frick and Anderson. 1980 : 345) ได้ให้ความคิดเห็นว่า นักเรียนต่างชาติ ที่อ่านตำราภาษาอังกฤษไม่สามารถจะผูกใจความโดยรวมได้แม้จะมีความสามารถทำความเข้าใจ กับประโยคย่อยได้ ส่วนมากงานวิจัยจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและ การเขียนว่ามีความสัมพันธ์กันเช่น งานวิจัยของ กุสุมา มานะสุนทร (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2518 ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปกร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 200 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านและ

การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไร แฉล้ม (2522 : 35) ที่ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2540 ของมหาวิทยาลัยศิลปกร (ทับแก้ว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และวิทยาลัยครูพระนคร พบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

4. ทักษะในการเขียน (Writing Skills) หมายถึง ความสามารถในการเขียนตัวอักษรในภาษาใหม่คือ ภาษาอังกฤษ ตามลักษณะความนิยมของเจ้าของภาษา โดยเริ่มจากสามารถสะกดตัวได้ถูกต้อง เรียบเรียงคำเป็นวลี เป็นประโยค ถูกต้องตามโครงสร้างของภาษา เรียบเรียงเป็นเรื่องตามลำดับก่อนหลัง รู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอน รู้จักใช้สำนวน และสามารถแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นภาษาเขียนที่สามารถสื่อความหมายซึ่งกันและกันได้ การฝึกทักษะในการเขียนควรมาเป็นลำดับสุดท้าย ถ้าจะให้สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนภาษา ควรที่จะฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูด และอ่านก่อน เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนต้องฝึกทักษะและผู้สอนต้องสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยครูควรจะฝึกทักษะในการฟังและการพูดก่อน แล้วจึงควรฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนภาษาของมนุษย์

จะเห็นได้ว่า ทักษะต่าง ๆ ดังกล่าว ล้วนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด นักเรียนจะเรียนได้ดีจะต้องพูดและอ่านได้ดีเสียก่อน และในการสร้างทักษะในการเขียนแรก ๆ นั้น ครูจะต้องเน้นเรื่องการสะกดตัว ลายมือ ตัวอักษรเล็กใหญ่ ฯลฯ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนจะต้องฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่สัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมีบูรณาการ ครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการสอนอย่างละเอียดตลอดจนจัดกิจกรรมของนักเรียนและเน้นในเรื่องบทบาทของครู รวมทั้งการใช้สื่อและการวัดผล โดยเฉพาะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ควรนำทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน มาประกอบเข้าด้วย (บัญชา อึ้งสกุล, 2541 : 70) ซึ่งจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ จนทำให้ครูผู้สอนเห็นความก้าวหน้าของนักเรียนและได้เห็นนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างเข้าใจซึ่ง จอห์น (Johns, 1981 : 51-57) ได้เสนองานวิจัยเชิงสำรวจในเรื่องภาษาอังกฤษที่จำเป็น เพื่อศึกษาว่าทักษะใดเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์มากที่สุดต่อความสำเร็จของผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในชั้นเรียนระดับมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอน จำนวน 200 คน จากทั้งระดับที่สูงกว่าและต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยซานดิเอโก พบว่า ทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อนักศึกษาในทุกคณะ โดยเฉพาะคณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์สังคม เพราะมีความต้องการเกินร้อยละ 50 และทักษะที่รองลงมาคือ การฟัง การเขียน และการพูดตามลำดับ สำหรับคณะที่ต้องการภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะร้อยละ 100 คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์

× ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ในการติดต่อสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจในวิทยาการด้านต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อ ภาษาอังกฤษจึงนับเป็นภาษาสากล (International Language) ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันมากที่สุดในโลก ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยได้มีการติดต่อกับชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะชาวยุโรป และอเมริกัน โดยประเทศไทยได้เริ่มมีการสอนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยจ้างชาวต่างประเทศมาทำการสอนพระเจ้านายต่าง ๆ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2424 ได้โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ นับตั้งแต่นั้นมาก็มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนจนกระทั่งถึงปัจจุบัน (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 12)

รัฐบาลไทยได้ตระหนักและยอมรับในความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีจึงได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร กัญจนา สนิชวานนท์ และคนอื่น ๆ (2523 : 180 -187) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยกับความต้องการของสังคมในด้านสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ และด้านหลักสูตรผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ และควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษ นอกจากนี้การวิจัยยังได้พบว่า ภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้มากที่สุดในห้องเรียนต่าง ๆ คือ ภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมัน ตามลำดับ โรงเรียนส่วนใหญ่มักจะจัดให้มีการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษกันในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะเห็นว่ามีความพร้อมที่จะเรียนภาษาที่สองได้ดีที่สุด แต่ผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนในสังกัดคริสต์จักรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล เพราะมีความเชื่อว่าเด็กยังมีอายุน้อยเท่าไรยิ่งง่ายในการเรียนรู้ภาษาที่สอง (อาจิณวัชร ศักดิ์พิमानพร. 2532 : 1)แต่ไม่ว่าจะให้เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่อใด ปัจจุบันเด็กไทยที่เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษายังไม่สามารถพูดหรือใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วภาษาอังกฤษที่เรียนกันอยู่ในประเทศไทย เป็นภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) คือเป็นภาษาที่ไม่จำเป็นต้องใช้ใน

ชีวิตประจำวัน แต่นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อกับเจ้าของภาษานั้นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่างๆซึ่งกันและกัน (ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. 2522 : 40)

จุดเริ่มต้นของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในสมัยก่อนนั้น ใช้เจ้าของภาษาเป็นครูผู้สอนทั้งสิ้น ซึ่งตรงกับจุดประสงค์ของการสอนภาษาในลักษณะภาษาต่างประเทศ แต่ต่อมาเมื่อภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้น การจ้างครูเจ้าของภาษาทั้งหมดมาสอนย่อมจะเป็นไปไม่ได้ ต้องอาศัยครูไทย ถ้าเป็นครูที่มีความรู้ดีพอ ก็ไม่เกิดปัญหา แต่ความต้องการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั่วไปทุกแห่งมีมากมาย ครูสอนภาษาอังกฤษที่ดีจึงมีไม่พอกับจำนวนนักเรียนที่ต้องเรียนทั่วประเทศ ความกดดันในเรื่องปริมาณ ย่อมมีผลกระทบต่อคุณภาพ ดังนั้นคุณภาพของครูจึงมีคุณภาพไม่เพียงพอ ฝ่ายนักเรียนก็ต้องเรียนไปเพราะเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นต้องทำ ฉะนั้นจึงมีผู้กล่าวเสมอว่า ปัญหาแรกที่สำคัญยิ่งเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยคือ ปัญหาเกี่ยวกับครู นอกจากนี้ทิพวัลย์ มาแสง (2532. : 3 - 5) ได้กล่าวว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยแบ่งออกได้ดังนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน ครูที่สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่างๆแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1.1 ครูที่ได้รับการฝึกทางด้านภาษามาอย่างดีและมีประสบการณ์พอสมควร ครูประเภทนี้อาจจะเป็นคนไทยหรือคนต่างชาติซึ่งจะขาดแคลนหรือมีจำนวนน้อยมาก ไม่พอกับความต้องการเพราะครูที่สอนภาษาอังกฤษนั้นควรที่จะได้รับการฝึกในวิธีการสอนมาเป็นอย่างดี แต่ประเทศไทยยังขาดครูประเภทนี้อยู่มากเนื่องมาจากทุนที่จะส่งเสริมให้ศึกษาต่อมีน้อย

1.2. ครูที่ไม่เคยได้รับการฝึกฝนและไม่มีประสบการณ์ ครูประเภทนี้สืบเนื่องมาจากการขาดแคลนครูประเภทที่หนึ่ง ทางรัฐบาลและผู้บริหารหวังว่าอย่างน้อยครูที่ได้รับปริญญาตรีทางภาษาอังกฤษคงจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ไปได้บ้าง แต่ความจริงไม่เป็นเช่นนั้น เพราะผู้บริหารหวังว่าครูที่ได้ปริญญาไม่เฉพาะทางภาษา น่าจะสอนวิชาทั่วไป รวมทั้งภาษาอังกฤษได้ ซึ่งปรากฏผลออกมาไม่ดีเพราะครูขาดพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษและวิธีสอนภาษาอังกฤษ

1.3. ครูฝึกสอนหรือนิสิตฝึกสอน ครูประเภทนี้เกิดจากการที่ครูประเภทที่หนึ่งฝึกนักเรียนที่จะเป็นครูและช่วยฝึกวิธีการสอนที่นักเรียนเหล่านี้เรียนไปแล้ว โดยมีความเชื่อว่าการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องฝึกฝนตนเอง มีประสบการณ์พอควร และมีกระบวนการเรียนการสอนที่ดีทั้งนี้โปรแกรมการเรียนการสอนได้มุ่งถึงจุดมุ่งหมายอันนี้ โดยจัดตั้งโรงเรียนสาธิตขึ้นตามวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้ฝึก แต่ก็เป็นไปได้เพราะโรงเรียนสาธิตมีจำนวนไม่พอกับปริมาณนักเรียนฝึกสอน จึงต้องส่งไปฝึกสอนตามโรงเรียนต่างๆซึ่งโรงเรียนต่างๆไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ฝึกและทดลองของการสอน

ปัญหาของนักเรียนฝึกสอน ได้แก่ ความเคยชินที่จะใช้ภาษาไทยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ใช้อุปกรณ์การสอนไม่เป็นหรือไม่ใช้เลย จัดกิจกรรมไม่ได้หรือไม่เป็น และไม่สอดคล้องกับบทเรียน และความลำบากหรือปัญหาในการเลือกแบบเรียนและหนังสือประกอบการสอน

2. ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ปัญหาที่เกิดจากนักเรียนอาจแบ่งได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

- 2.1. นักเรียนขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการเรียน
- 2.2. พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ดี
- 2.3. นักเรียนขาดการฝึกฝนด้วยตนเอง อาจเพราะมีปัญหาทางบ้าน ไม่มีเวลา
- 2.4. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ

3. ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนและสื่อต่าง ๆ ปัญหาที่เกิดจากแบบเรียนและสื่อต่าง ๆ มีดังนี้

- 3.1. งบประมาณในการจัดหา จัดซื้อไม่เพียงพอหรือไม่มี
- 3.2. โรงเรียนขาดห้องสมุด
- 3.3. ห้องเรียนไม่พอ
- 3.4. หนังสือเรียนหรือหนังสือประกอบการเรียนมีน้อย ต้องพยายามใช้สื่อใกล้ตัวที่หาได้ง่ายโดยไม่ต้องลงทุนหรือหนังสือประกอบการเรียนไม่เหมาะกับคนไทย ลำสมัย
- 3.5. นักเรียนยากจนไม่มีทุนทรัพย์จะซื้อสื่อด้วยตนเอง

ปริญา เกื้อหนุน (2538 : 45 - 53) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมไว้ดังนี้

1. ความรู้ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน ในบางมหาวิทยาลัยไม่สามารถที่จะคัดนักศึกษาที่มีระดับความรู้ใกล้เคียงกันเข้าเรียนภาษาอังกฤษได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ นักศึกษารับรู้เรื่องที่สอนได้ไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะไม่เข้าใจเลย บางคนอาจเข้าใจเนื้อเรื่องเมื่อได้รับฟังการสอน แต่บางคนรับรู้เรื่องดีแล้วจึงไม่สนใจบทเรียนเท่าที่ควร ความแตกต่างดังกล่าวนี้นำไปสู่ความเบี่ยงเบนในการเรียน

2. นักเรียนไทยส่วนมากจะมีความรู้สึกกลัว ไม่กล้าแสดงออก หรือไม่กล้าถาม เมื่อมีปัญหา ผู้เรียนต้องมีความกล้าที่จะแสดงออก พูดคุยฝึกตามที่ผู้สอนได้สอนและผู้สอนให้ทำแบบฝึกหัด

3. วิธีการเรียนต่างกัน นักศึกษาแต่ละคนจะมีวิธีการเรียนที่ไม่เหมือนกัน นักศึกษาที่มีวิธีการเรียนที่ไม่สอดคล้องกับวิธีการสอนของผู้สอนจะประสบปัญหาการเรียนคือไม่เข้าใจ จึงไม่ต้องการเรียน ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องถึงเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษต่อไปข้างหน้า

4. ห้องเรียนใหญ่ มีนักศึกษามากเกินไป ในบางมหาวิทยาลัยได้จัดห้องเรียนภาษาอังกฤษที่มีจำนวนนักศึกษามากเกินไป ทำให้การฝึกหัดทักษะต่างๆแก่นักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึง

5. อุปกรณ์การสอน ปัญหาเรื่องอุปกรณ์การสอน เช่น การขาดอุปกรณ์ในการเรียนภาษา บางครั้งต้องใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อถ่ายทอด หรือฝึกทักษะต่างๆแก่นักศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลดีกว่าเดิม ผู้สอนบางคนใช้อุปกรณ์การสอนไม่เป็นก็อาจจะไม่ใช้หรืออุปกรณ์ไม่มีประสิทธิภาพ ✕

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ความถนัด (Skill) ภาษาเดิม (Native Language) ความจำเป็น (Need) ความใฝ่สูง (Aspiration) การสนใจ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาที่มีอยู่เดิม ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียนและชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ จำนวนปีที่จัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในแต่ละหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษา อันได้แก่ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องสมุดโทรทัศน์ สื่อทัศนูปกรณ์ สื่อการสอนภาษาต่างประเทศ การทดสอบต่างๆ การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบวัดความสามารถทางภาษา (Proficiency) (Finocchiaro, Mary and Michael Bonomo. 1973 :1 : 20-23) ดังที่จาโคโบวิท (Jakobovits. 1971 : 103 –121) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านการสอน (Instruction Factors) ได้แก่ความรู้ความสามารถในการสอนของครู เวลาที่ใช้ในการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ประสิทธิภาพในการถ่ายทอดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลการเรียน

2. องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้เรียน (Learner Factors) ได้แก่ ความสามารถของผู้เรียนที่จะเข้าใจการสอน ความถนัดด้านภาษาของผู้เรียน ความมานะพยายามของผู้เรียน ยุทธวิธีหรือวิธีในการเรียนภาษาของผู้เรียน ผลที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง

3. องค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Factors) ได้แก่ ความยึดมั่นในภาษาของตนเอง องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ ภาวะของวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมของผู้เรียน

นอกจากนี้องค์ประกอบด้านสังคม ได้แก่ องค์ประกอบด้านภาษาศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมของภาษาและด้านเศรษฐกิจของผู้เรียน องค์ประกอบด้านผู้เรียน ได้แก่ อายุและเพศ ระดับสติปัญญา เจตคติ การสนใจ และบุคลิกภาพของผู้เรียน และองค์ประกอบด้านเงื่อนไขการเรียนรู้ว่าภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language / EFL) หรือใน

ฐานะภาษาที่สอง (English as a Second Language / ESL) องค์ประกอบในด้านวิธีการเรียนของผู้เรียนและองค์ประกอบในด้านที่เกี่ยวกับด้านผลที่ได้รับจากการเรียน เป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง สำหรับนักวิชาการของไทยมีความเห็นว่าปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองซึ่งมีอยู่ 4 ประการคือ ความถนัดด้านภาษา การสนใจ การมีข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้องและเพียงพอ การได้รับการชี้แนะที่ถูกต้องและเพียงพอและมีเวลาเพียงพอ (สมศีล ฌานวิงสะ. 2533: 22-23)

สเทิร์น (Stern. 1984 : 332 – 341) ได้ศึกษาค้นคว้าและแบ่งองค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ออกเป็น 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบในด้านสังคม ซึ่งประกอบด้วย

1.1 องค์ประกอบทางสังคมด้านภาษาศาสตร์ของผู้เรียน กับองค์ประกอบในด้านภาษาศาสตร์ของภาษาที่ผู้เรียนจะเรียนใหม่

1.2 องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมของภาษาที่ผู้เรียนจะเรียนใหม่ กับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมของภาษาเดิมของผู้เรียน

1.3 องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของผู้เรียน

2. องค์ประกอบในด้านที่เกี่ยวกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย

2.1 อายุ และเพศของผู้เรียน

2.2 สถิติปัญญาของผู้เรียน

2.3 ความรู้สึกของผู้เรียน

2.4 องค์ประกอบด้านบุคลิกภาพของผู้เรียน

3. องค์ประกอบด้านเงื่อนไขการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น

3.1 ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ

3.2 ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศในฐานะเป็นภาษาที่สอง

เงื่อนไขในการเรียนภาษาต่างประเทศทั้ง 2 กรณีจะไม่เหมือนกัน ผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาต่างประเทศ จะไม่ค่อยได้มีโอกาสใช้ภาษาเหล่านี้โดยตรง ไม่มีโอกาสที่จะนำไปใช้ในสังคมหรือสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ในขณะที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองจะมีโอกาสมากกว่า

4. องค์ประกอบในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการเรียนของผู้เรียน พฤติกรรมการเรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ว่าผู้เรียนมีทัศนคติต่อภาษาที่เรียน หรือมีความสนใจที่จะเรียน มีการทบทวนและวางแผนในการเรียนมากน้อยเพียงใด

5. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเรียน ในการเรียนภาษาต่างประเทศในครั้งแรก ทุกคนมีความสนใจที่จะเรียนแต่หลังจากเรียนหนึ่งปีผ่านไปหรือมากกว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศจะมีองค์ประกอบอื่นที่ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจ เช่น การไม่ได้รับความรู้ในสิ่งที่เรียนมากพอ การประสบความล้มเหลวในการเรียนภาษานั้น แต่การประสบความสำเร็จก็ไม่ได้เป็นเครื่องมือยืนยันว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จตลอดไป ทั้งนี้เพราะยังมีสิ่งแทรกซ้อนอื่นๆ อีก เช่น การที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอน ความรู้สึกเป็นอุปสรรคต่อการเรียนในระยะเวลาต่อมา

นอกจากนี้จากการศึกษาค้นคว้าและวิจัยของชูมานน์ (Schumann . 1978 : 164) เกี่ยวกับองค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง โดยกล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองมี 9 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านสังคม (Social Factors)
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Factors)
3. องค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ (Personality Factors)
4. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Factors)
5. องค์ประกอบด้านร่างกาย (Biological Factors)
6. องค์ประกอบด้านความถนัด (Aptitude Factors)
7. องค์ประกอบด้านบุคคล (Personal Factors)
8. องค์ประกอบด้านเนื้อหาที่ให้ (Input Factors)
9. องค์ประกอบด้านการสอน (Instructional Factors)

จากการศึกษาค้นคว้าของการ์ตเนอร์และแลมเบิร์ต (ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์. 2539 : 46-50 ; อ้างอิงมาจาก Gardner and Lambert. 1972 ; 1-136 ; 1985 : 1-176) โดยได้แบ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองว่ามีดังนี้

1. เจตคติ (Attitude) เช่นเจตคติต่อผู้สอน เจตคติต่อเนื้อหาวิชา ซึ่งเจตคติเหล่านี้ได้รับการพัฒนาจากสภาพแวดล้อมทางบ้านอันได้แก่ การได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนภายในครอบครัว การได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจ การสนับสนุนทางด้านบรรยากาศภายในครอบครัว การได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเพื่อนและเมื่ออยู่ในห้องเรียน ครูและวิธีการสอน จะมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดเจตคติต่างๆในตัวนักเรียน ถ้าครูมีทักษะการสอนที่เก่งและสามารถกระตุ้นนักเรียนให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกอยากเรียน ตลอดจนมีการสอนที่น่าสนใจที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการเรียน

2. แรงจูงใจ (Motivation) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือเป็นแรงจูงใจที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองสะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจ

ความต้องการ หรือความปรารถนาของตนเพื่อจะนำภาษานั้นไปใช้ประโยชน์ในการหางานทำที่ดี ได้ค่าตอบแทนสูง หรือมุ่งหวังเพื่อให้จบหลักสูตรหรือใช้อ่านเอกสาร ตำราในการศึกษา ระดับที่สูงขึ้น และแรงจูงใจเชิงบูรณาการ เป็นการจูงใจที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองได้สะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจ ความต้องการ หรือความปรารถนาของผู้เรียนที่จะทำตนให้เหมือนผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาซึ่งผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ มีความปรารถนาที่จะสมาคมติดต่อกับชุมชนเจ้าของภาษา

3. ความถนัดทางภาษา (Language Attitude) ความถนัดทางภาษาเป็นสิ่งที่ มีมาแต่กำเนิด การฝึกฝนทางภาษา (Language Training) ไม่มีอิทธิพลต่อความถนัดทางภาษา และที่สำคัญความถนัดมีความสำคัญมากโดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศในสภาพการเรียนการสอนที่โรงเรียน (Formal Language Learning)

4. การได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากบิดามารดา ซึ่งจะทำให้ก่อให้เกิด ความชื่นชอบของบุตรหลาน ถึงแม้ว่า การส่งเสริมของบิดามารดาของนักเรียนไม่ได้ส่งผล โดยตรงต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียน แต่ก็ยังเกี่ยวข้องกับความสุข และยินดีที่จะศึกษาด้าน ภาษาต่อไป ดังนั้นบิดามารดาจึงถือว่า มีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือทางสังคมที่ส่งผล ต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ การส่งเสริมของบิดามารดาจะเป็นองค์ประกอบ ซึ่งทำงานร่วมกับการจูงใจบูรณาการและการจูงใจเพื่อการใช้ประโยชน์

5. ฐานะทางเศรษฐกิจ คนที่มีข้อได้เปรียบทางด้านฐานะเศรษฐกิจ หรือ คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง จะมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษา ที่สอง นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ตลอดจนนักเรียนที่ไม่ได้รับการส่งเสริม ด้านการเงินจากบิดามารดา มักจะเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ รวมถึงการมีผลการเรียน ภาษาต่างประเทศต่ำด้วย

6. ระดับสติปัญญา โดยทั่วไปแล้ว สติปัญญาจะมีผลเล็กน้อยหรือแทบจะไม่มีผล ในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่เน้นการฟังและการสื่อสาร

7. นิสัยในการเรียน การมีนิสัยการเรียนที่ดี องค์ประกอบหนึ่งซึ่งทำงานร่วมกับ แรงจูงใจบูรณาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

8. เพศ การทำวิจัยกับนักเรียนในรัฐหลุยเซียนา (Louisiana) รัฐคอนเนคตัท (Connecticut) รัฐเมน (Maine) ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง พบว่า เด็กผู้หญิงมีความแตกต่างจากเด็กผู้ชาย ในเรื่องเจตคติ และพัฒนาการของทักษะ การเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยผู้หญิงจะมีการพัฒนาการในเรื่องดังกล่าวดีกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ ในรัฐเมน ยังพบว่า เด็กผู้หญิงยังมีเจตคติทางบวกต่อครูผู้สอนในวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษา ที่สองอีกด้วย

9. ความรู้เดิม เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในปัจจุบันคงจะเห็นได้จาก การทำการศึกษาถึงผลความรู้เดิมกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเมืองมนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งใช้ผลการเรียนเฉลี่ย วิชาภาษาอังกฤษในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา พบว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ ได้เข้าไปอยู่ในปัจจัยตัวที่ 1 เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน

10. เวลาที่ใช้ในการเรียน เวลาที่ใช้ในการเรียนแต่ละหลักสูตร เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมากในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนใช้เวลาในการเรียนมาก โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนก็มีมากขึ้น นอกจากนี้แล้ว ถ้าในชั่วโมงเรียนนักเรียนสามารถ ตั้งสติ ไม่ปล่อยให้จิตใจล่องลอยไปในที่อื่น มีความสนใจในการทำบ้าน หรืองานที่ได้รับ มอบหมายได้เป็นระยะเวลานานในขณะที่เรียนจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ในการเรียนมากขึ้น

11. คุณภาพการสอน การสอนที่ดีจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดี ตลอดจนช่วยสร้าง แรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนด้วย

12. โอกาสในการเรียนรู้ โอกาสในการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศ โอกาสดังกล่าวคือ การได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือ สถานการณ์จำลอง เช่นการเดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร ดังนั้น การได้ พูดคุย พบปะสนทนากับชาวต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ การได้รับการเรียนภาษาอังกฤษ นอกชั้นเรียน เช่นการได้ดูรายการโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรม นอกชั้นเรียน โอกาสเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

นอกจากนี้ยังมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งปัญหาโดยทั่วไปและปัญหาในเรื่องของทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน เช่น

สังเวียน สฤชติกุล (2521 : 3 - 4) กล่าวถึงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. หลักสูตรไม่ให้ความสำคัญของทักษะทางภาษาทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างแท้จริง แต่ไปเน้นที่การอ่านและไวยากรณ์เสียเป็นส่วนมาก
2. ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนมากไม่เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้านแต่มีความสามารถในการอ่านและไวยากรณ์เท่านั้น
3. นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาส่วนมากจะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ทำให้ เป็นภาระของโรงเรียนมัธยม
4. ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความรู้ดีมักจะไม่สนใจในเรื่องวิธีการสอน ทำให้ การสอนไม่มีประสิทธิภาพ

ปราณี กุลละวณิช (2521 : 46-51) กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยไว้ว่า ถึงแม้ครูสอนภาษาจะได้ใช้เวลาในการจัดเนื้อหาของบทเรียนและวิธีการสอนอย่างรอบคอบแล้วก็ตาม การสอนภาษาต่างประเทศยังอาจล้มเหลวได้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนมิได้ให้ความสนใจใส่ใจเท่าที่ควร ซึ่งอาจเนื่องมาจากบทเรียนมีเนื้อหาที่น่าสนใจแต่ไม่ตรงกับที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง หรืออาจจะเป็นเพราะวิธีการสอนนั้นน่าเบื่อหน่ายและผู้สอนก็ได้คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเลย นอกจากนี้ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2522 : 62-70) ได้สอบถามความคิดเห็นจากหัวหน้าภาคหรือหัวหน้าแผนกวิชาภาษาต่างประเทศหรือภาษาตะวันตกและผู้สอนจำนวน 28 คน จากสถาบันอุดมศึกษาและวิทยาลัยครูจำนวน 12 แห่ง และสรุปได้ว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษามีหลายประการซึ่งส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นในโปรแกรมภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาพื้นฐานสำหรับคณะต่างๆ ปัญหาเหล่านี้ได้แก่

1. ปัญหาด้านหลักสูตร เช่น หลักสูตรไม่เอื้อต่อการประกอบอาชีพมากนัก หลักสูตรกว้างเกินไป หลักสูตรไม่ต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษา
2. ปัญหาด้านผู้สอน เช่น มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดประสบการณ์ในการสอน ขาดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า
3. ปัญหาด้านผู้เรียน เช่น มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษา อาจไม่เห็นจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการเรียนภาษา ไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษา
4. ปัญหาด้านตำรา เช่น ขาดตำราที่เหมาะสม ตำราภาษาอังกฤษมีไม่ตรงกับหลักสูตร

ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2527 : 101-102) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ปัญหาที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนั้นคือ

1. ความไม่ชัดเจนและสมจริงของนโยบาย หลักสูตร และเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งความไม่ตระหนักในสิ่งเหล่านี้ของครู
2. ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ ขาดเทคนิคในการสอนภาษาที่สองขาดการฝึกฝนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งก่อนและระหว่างเป็นครู
3. ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะใช้ภาษาในสังคม เพราะประเทศไทยเป็นสังคมประเทศเดียว จึงขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษานอกห้อง ขาดทักษะเชิงภาษา อันจะเกิดจากการใช้ภาษานั้นในชีวิตประจำวัน
4. การวัดผลและประเมินผลในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต้องเน้นหนักที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร

5. ในทางจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษานั้น การถ่ายโอนจากภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สองยังเป็นไปอย่างยากลำบาก เพราะภาษาอังกฤษและภาษาไทยเป็นภาษาคนละตระกูล

นอกจากนี้ ภัทรวดี องค์กรกุล (2527) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พบว่า ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค คือ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชากับลักษณะวิชา และความสนใจในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งอาจารย์และนักศึกษาต้องการให้มีการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค ในด้านเนื้อหา วิธีสอน อุปกรณ์การสอน แบบทดสอบ และอื่นๆ ส่วนพงศ์พรรณ สินธุชัย (2534 : 85-90) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใน 4 ทักษะในระดับปานกลาง ในด้านความต้องการ นักศึกษานั้นมีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการฟังและการพูดในระดับมากและปานกลาง แต่มีความต้องการในการอ่านและการเขียนในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาจากเพศปรากฏว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนทั้งในเรื่องทั่วไปและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการวิจัยของคลาร์ก (Clark. 1961 : 210-212) ที่ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องเกณฑ์สติปัญญาและทักษะพื้นฐานในการอ่าน แต่ในเรื่องการใช้ภาษาและการสะกดคำ นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชาย ในด้านความหมายของคำ นักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการค้นคว้าในเกรต 6 ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีนัยสำคัญเลย นอกจากนี้งานวิจัยของ พงศ์พรรณ สินธุชัย ยังพบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการฟังและการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในด้านการอ่านและการเขียนนั้น นักศึกษามีปัญหาและความต้องการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับพราเตอร์ (Prator. 1976 : 8) ได้กล่าวถึงปัญหาของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศว่า ผู้เรียนจะมีปัญหาในด้านการฟังมากที่สุดอาจเป็นเพราะผู้เรียนเหล่านี้มีโอกาสพบเจ้าของภาษาน้อย ดังนั้นจึงเสียเปรียบมากเมื่อเข้าฟังการบรรยายของเจ้าของภาษา ซึ่งจะสอดคล้องกับ คาลิโวดา (Kalivoda. 1980 : 2) กล่าวว่าปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถฟังภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองได้เข้าใจแม้จะผ่านการเรียนวิชาการสนทนามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา หรือระดับอุดมศึกษาไว้ดังนี้

1. ความยากลำบากในการจำรายละเอียดที่สำคัญของข้อความที่มีความยาว
2. ความเร็วของคำพูดที่มีข้อความที่ไม่ชัดเจน
3. ความไม่คุ้นเคยกับคำพูดหรือข้อความที่ได้ฟัง

นอกจากนี้ นันทิยา ไกรพัฒน์พงศ์(2523 : 36-48) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมภาษาของโรงเรียนในเขตจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงที่ได้ยิน ความสามารถในการได้ยินเสียงเน้นหนักของพยางค์ในคำ และความสามารถในการเข้าใจข้อความและบทสนทนา พบว่า นักเรียนมีปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษทั้ง 3 ตอน ยกเว้นนักเรียนในโรงเรียนยุพราชวิทยาลัยที่มีปัญหาเฉพาะความเข้าใจข้อความและบทสนทนาจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยของนักเรียนมีเพียงร้อยละ 53.03 เช่นเดียวกับ วิไล ชิวเจริญกุล (2523) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ 3 แห่ง พบว่า ความสามารถในการฟังของนักศึกษายังไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักศึกษายังมีปัญหาในด้านการฟังมากกว่านักศึกษาชาย

ส่วน ลุค (Luke. 1975 : 6101-A) ได้สำรวจความคิดเห็นและการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยนอร์ทเท็กซัส สหรัฐอเมริกา พบว่า มีปัญหาในเรื่องของความเหมาะสมของห้องเรียน ด้านเนื้อหา และด้านความสามารถในการสอนของครู นักศึกษามีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาในเรื่องที่เกี่ยวกับความต้องการของตนเองมากกว่า และ กมลรัตน์ จรัสศรี (2525 : 101-106) ได้ศึกษาความเห็นของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนและการนำไปใช้ประโยชน์ ผลปรากฏว่า ภาษาอังกฤษจำเป็นในการเรียนวิชาเฉพาะสาขาซึ่งควรจัดให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน โดยจัดให้เรียนภาษาอังกฤษทั่วไปเป็นวิชาพื้นฐาน และเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ประกอบอาชีพด้วย นอกจากนั้นคีช (Keech. 1980 : 3-33) ได้สำรวจปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติในวิทยาลัยซิลโซ วิศวกรรมการเกษตรนานาชาติ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตร โดยสัมภาษณ์นักศึกษาที่มาจาก ซิลี มาเลเซีย เคนย่า ศรีลังกา เนปาล ไซปรัส และ ฮอลแลนด์ ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก พบว่า นักศึกษาดังกล่าวต้องการให้มีการจัดรายวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การพูด เพื่อใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการสอน การบรรยาย การสัมมนา และ

สถานการณ์ต่างๆในสังคม ทักษะการเขียนเพื่อใช้ในการทำรายงาน การเขียนโครงการทักษะการอ่าน

ในด้านทักษะการเขียน ณัฐวุฒิ ณ ปัน (2522 : 2-3) พบว่า นักศึกษาจำนวนไม่น้อยมีปัญหาในการเขียนทั้งๆที่นักศึกษาเหล่านี้เคยเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษามาแล้วเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 6-7 ปี นักศึกษามีปัญหาในการเขียนระดับสื่อสาร คือไม่สามารถเพียงพอที่จะใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร คือไม่มีความสามารถแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมาเป็นการเขียนได้ และยังพบว่า นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่สามารถอ่านข้อความต่างๆได้เข้าใจ แต่ไม่สามารถเขียนเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมาได้ ส่วน ปรียา วีระวงศ์ และคนอื่นๆ (2529 : 66-67) ได้ทำการศึกษาปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 และการประเมินผลบทเรียนซ่อมเสริมที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 730 คน โดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ พบว่าระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับต่ำในเรื่องการใช้โครงสร้างทางภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียงลำดับข้อความและนิสิตมีปัญหาในการใช้คำ consist of และ include ปัญหาต่างๆที่พบเป็นปัญหาด้านการเรียงลำดับข้อความและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมากกว่าปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ บังอร สว่างวโรรส (2526 : 122-124) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความสอดคล้องระหว่างภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับความต้องการของวงการธุรกิจไทย ผลการวิจัยพบว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อวงการธุรกิจไทยมาก ทักษะที่ใช้มากที่สุดคือการเขียน รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน การพูด และการฟัง ตามลำดับ โดยใช้ทักษะการแปลน้อยที่สุด

ส่วน สมบูรณ์ วิภาวิณกุล (2527 : 101-111) ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์บัณฑิต ภายหลังการเรียนเพื่อสื่อความหมายและการเขียนเรียงความแบบเดิม พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนการเขียนเรียงความเพื่อใช้ในการสื่อความหมาย มีข้อบกพร่องในการเขียนน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนการเขียนเรียงความแบบเดิม นอกจากนั้น เฮย์ (Heys. 1962 : 320 - 322) พบว่าในการสอนทักษะการเขียนนั้น กลุ่มผู้เรียนที่ครูใช้วิธีสอนเขียน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดูอ่านมากๆ แล้วจึงไปสู่การเขียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอนโดยให้ฝึกเขียนบ่อยๆ อย่างเดียว ดังนั้น การอ่านมากๆส่งผลทำให้เกิดความสามารถในการเขียนดีด้วย

โครงสร้างหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่เข้าใจกันได้ในกลุ่มชน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตของชนชาติเจ้าของภาษาได้อย่างถ่องแท้ขึ้นสามารถใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาในชั้นสูงหรือต่างประเทศ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งหน่วยงานเกี่ยวกับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงคือกรมอาชีวศึกษา และได้มีการปรับปรุงหลักสูตรหลายครั้งจนปัจจุบัน กรมอาชีวศึกษาได้มีการพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรฉบับปรับปรุง 2540 ซึ่งมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับวิชาพื้นฐานดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐาน

ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) พุทธศักราช 2540

หมวดวิชาพื้นฐาน

แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา เรียนทั้งหมด 18 หน่วยกิต ดังนี้

กลุ่มภาษา	6	หน่วยกิต
วิชาภาษาไทย	2	หน่วยกิต
วิชาภาษาอังกฤษ	4	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	2	หน่วยกิต
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	7	หน่วยกิต
วิชาวิทยาศาสตร์	3	หน่วยกิต
วิชาคณิตศาสตร์	4	หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาบังคับพื้นฐานมีจำนวน 4 หน่วยกิต
ประกอบด้วย

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
3000-1211	ภาษาอังกฤษเทคนิค 1	1-2-2
3000-1212	ภาษาอังกฤษเทคนิค 2	1-2-2
3000-1221	ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1	1-2-2
3000-1222	ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2	1-2-2
3000-1231	ภาษาอังกฤษศิลปกรรม 1	1-2-2
3000-1232	ภาษาอังกฤษศิลปกรรม 2	1-2-2
3000-1241	ภาษาอังกฤษคหกรรม 1	1-2-2
3000-1242	ภาษาอังกฤษคหกรรม 2	1-2-2
3000-1251	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการเกษตร 1	1-2-2
3000-1252	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการเกษตร 2	1-2-2

หมวดวิชาเลือกเสรี

รายวิชาภาษาอังกฤษ

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
3000-3201	ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ	1-2-2
3000-3202	การเขียนภาษาอังกฤษในงานอาชีพ	1-2-2
3000-3203	ภาษาอังกฤษพื้นฐานเครื่องมือวัด 1	1-2-2
3000-3204	ภาษาอังกฤษพื้นฐานเครื่องมือวัด 2	1-2-2
3000-3205	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 1	1-2-2
3000-3206	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 2	1-2-2
3000-3207	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 3	1-2-2
3000-3208	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 4	1-2-2
3000-3209	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 5	1-2-2
3000-3210	การเขียนรายงานภาษาอังกฤษ	1-2-2

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีประโยชน์และมีความสำคัญต่อการศึกษาและอาชีพ รวมทั้งการเรียนวิชาชีพต่างๆ นอกจากนี้ยังมีสื่อใหม่ๆที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเช่น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) หรืออิเล็กทรอนิกส์ เมล (Electronic Mail หรือ E-mail) ซึ่งล้วนแล้วแต่ใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ด้วยเหตุดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการซึ่งรับผิดชอบการศึกษาทั่วประเทศจึงเล็งเห็นความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อจะได้รองรับกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น จากการศึกษาหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจะเห็นได้ว่า มุ่งเน้นการเรียนการสอนในรูปแบบวิชาชีพเป็นหลัก เพื่อให้นักศึกษาที่จบการศึกษาจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพสืบเนื่องต่อไป

หลักสูตรที่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคใช้อยู่ในปัจจุบันคือหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับปรับปรุง 2540 โดยเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาบริหารธุรกิจ โดยเรียนกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาบังคับพื้นฐาน คือ 30000-1221 วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 และ 3000-1222 วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 และต้องเรียนวิชาเลือกอีก 2 วิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี คือ 3000-3201 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ และ 3000-3202 วิชาการเขียนภาษาอังกฤษในงานอาชีพในชั้นปีที่ 2 (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. กรมอาชีวศึกษาธิการ)

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเปิดทำการสอนตั้งแต่ พ.ศ 2511 โดยจัดแบบสหศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเช่นเดียวกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาลทุกประการ ในปี พ.ศ 2523 โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งเทียบเท่าอนุปริญญา โดยเริ่มแรกรับเฉพาะนักเรียนที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แต่ต่อมากกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้เปิดรับนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ หรือจบ กศน. หรือเทียบเท่า เข้าเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สายอาชีพได้ โดยจะได้รับวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เช่นเดียวกับนักศึกษาที่เรียนจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ในด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาบริหารธุรกิจของโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคนั้นใช้หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ นักศึกษาทั้ง 3 แผนกวิชาต้องลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 และวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 ซึ่งจัดให้เรียน ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ตามลำดับ โดยนักศึกษาที่จะเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 ต้องผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 ก่อน วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 และวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 แต่ละวิชา มีจำนวน 2 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 3 คาบ โดยเรียนตลอด 18 สัปดาห์ (1 ภาคการศึกษา) ตลอด 3 คาบเรียนนั้น อาจารย์สิรินาถ กุญชร ณ อยุธยา อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค กล่าวถึงการเรียนการสอนโดยจะเน้นทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนโดยรูปแบบการเรียนมีทั้งการสนทนาโต้ตอบ (Conversation) การพูด (Speaking) การเขียน (Writing) การฟัง (Listening) การอ่าน (Reading) ความรู้รอบตัว (Special All Round) คำศัพท์ (Vocabulary) การโฆษณา (Advertising) และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English) โดยทางด้าน การสนทนาโต้ตอบ (Conversation) จะเน้นรูปแบบของบทสนทนาที่นักศึกษาจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันสามารถโต้ตอบคำถาม และสนทนาได้ง่ายๆได้ และมีการฝึกพูดเพื่อเพิ่มทักษะด้านการพูดให้แก่นักศึกษาด้วย ส่วน ด้าน Writing (การเขียน) จะมุ่งเน้นด้านการฝึกการเขียนข้อความต่างๆ การเขียนบันทึกข้อความสั้นๆ ด้าน การอ่าน (reading) จะเน้นในด้านการอ่านเก็บใจความ สรุปย่อข้อความ ด้านความรู้รอบตัว (Special All Round) จะเน้นรูปแบบของสิ่งต่างๆที่มีสื่อเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นนักศึกษาควรจะได้เรียนรู้ เพื่อนักศึกษาจะได้นำความรู้นี้ไปใช้ประโยชน์ทั้งด้านการงาน และด้านส่วนตัวต่อไป คำศัพท์ (Vocabulary) จะเน้นด้านคำศัพท์ต่างๆไปทีอาจพบเห็นได้ตามถนน สถานที่ต่างๆ หรือในหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English) จะเน้นการเรียนการสอนทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในทางธุรกิจ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักศึกษาสามารถเขียนจดหมายโต้ตอบและสื่อสาร สนทนา การทักทาย การแนะนำตัว การกล่าวลาในด้านการติดต่อทางธุรกิจ และสังคมได้ถูกต้องเหมาะสม นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และการเรียนการสอนลักษณะนี้จะรวมแนวการสอนแบบ การโฆษณา (Advertising) ด้วย เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับด้านการโฆษณา รวมทั้ง การอ่าน การเขียน การแปลประกาศโฆษณาต่างๆ

นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ อาจารย์สิรินาถ กุญชรชอยุธยา อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยสอนทั้งวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 กล่าวว่า ปัญหาที่พบเสมอในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จะพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ เมื่อมาเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจจึงเกิดความรู้สึกลัวว่าไม่ชอบเพราะ

ฟังไม่เข้าใจ ไม่สามารถโต้ตอบกับอาจารย์ได้ จึงทำให้นักศึกษาเหล่านี้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่ต้องการเข้าเรียน หลักสูตร เนื้อหาเป็นแบบเก่า ไม่ทันสมัย นอกจากนั้นทักษะที่นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการมากคือทักษะด้านการพูด นักศึกษาเหล่านี้ต้องการพูดโต้ตอบได้ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในการทำงานในอนาคต(สิรินาถ กุญชร ณ อยุธยา. สัมภาษณ์ . 2543)

ส่วนในชั้นปีที่ 2 นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาต้องลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพในภาคเรียนที่ 1 และการเขียนภาษาอังกฤษในงานอาชีพในภาคเรียนที่ 2 แต่ละวิชา มีจำนวน 2 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 3 คาบ โดยเรียนตลอด 18 สัปดาห์ (1 ภาคการศึกษา) ตลอด 3 คาบเรียน อาจารย์พันเอก ชูเกียรติ มุ่งมิตร (ชูเกียรติ มุ่งมิตร. สัมภาษณ์. 2544) อาจารย์พิเศษของโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคที่สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ และการเขียนภาษาอังกฤษในงานอาชีพในชั้นปีที่ 2 กล่าวถึงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพโดยจะเน้นในด้านทักษะการพูด ไม่ว่าจะเป็นการพูดโทรศัพท์ หรือ การกล่าวทักทายด้วยถ้อยคำสุภาพ การเสนอขายสินค้า การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การต่อรองราคาสินค้า การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและงานอาชีพรวมทั้งการกรอกข้อมูลที่รับลงในแบบฟอร์ม ส่วนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในงานอาชีพจะเป็นการฝึกเขียนบันทึกรายงานสั้นๆเพื่อเขียนคำสั่งงาน และบันทึกข้อความที่ได้รับทางโทรศัพท์ การกรอกแบบฟอร์มต่างๆ รวมทั้งแบบฟอร์มใบสมัครงาน การเขียนใบลาหยุด การเขียนคำขอย้ายหรือเปลี่ยนหน้าที่ การเขียนประกาศประเภทต่างๆ ในสำนักงาน การเขียนบัตรเชิญและบัตรอวยพร การเขียนรายงานข้อมูลที่เป็นตารางหรือแผนภูมิ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยเกี่ยวกับ การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักศึกษาโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัย ได้จัดลำดับสาระตามขั้นตอนดังนี้ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง วิธีการ ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา บริหารธุรกิจที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำนวน 386 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำนวน 386 คน

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถานภาพ		การบัญชี	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	การตลาด	รวม	
ชั้นปีที่ 1	รอบบ่าย	ชาย	-	10	5	15
		หญิง	12	39	26	77
	รอบค่ำ	ชาย	1	27	8	36
		หญิง	25	30	20	75
	ชั้นปีที่ 2	รอบบ่าย	ชาย	1	9	4
หญิง			7	29	23	59
รอบค่ำ		ชาย	20	9	7	36
		หญิง	13	28	33	74
		รวม	79	181	126	386

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากตำรา เอกสาร วารสาร และงานวิจัย
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำราที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงกับปัญหาของการวิจัยครั้งนี้มากที่สุด
3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 และ 2 มาสร้างแบบสอบถาม โดยยึดจุดประสงค์รายวิชาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งนำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดิลก ดิลกานนท์ รองผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ เอื้องพร เป้าพุกา หัวหน้าสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และอาจารย์ สุภมาศ เกื้อหนูน อาจารย์สาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข และพิจารณาตรวจสอบถึงความเที่ยงตรง ครอบคลุมในด้านเนื้อหาตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วนำเสนอให้คณะกรรมการที่ควบคุมปริญญาบัตรพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาจำนวน 50 คน จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อของแบบสอบถาม ด้วยการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จากนั้นนำค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่ได้เป็นรายข้อ มาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แล้วเลือกข้อที่มีค่าที่ ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป เป็นข้อคำถามในการวิจัย (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 215 – 217) คัดเลือกแบบสอบถามได้จำนวน 43 ข้อ จากจำนวน 45 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่กำหนดมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefficient) ตามสูตรของครอนบาค (Cronbach. 1971 : 61) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.977

7. เมื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบของลิเคิร์ต (Likert) เกี่ยวกับการศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านได้แก่การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ผู้วิจัยโดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของข้อคำถามในแบบสอบถามไว้ดังนี้ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อคำถามในแบบสอบถามดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดง
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างอิสระเกี่ยวกับปัญหาในกระบวนการเรียนภาษา
อังกฤษในทักษะต่าง ๆ ทางภาษาทั้ง 4 ด้าน เพื่อจะได้นำไปประกอบการพิจารณาแก้ปัญหาและ
ใช้ในการอภิปรายผลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ในการแจกและเก็บรวบรวม
แบบสอบถามจากนักศึกษา
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. รวบรวมแบบสอบถามที่นำไปสอบถามจำนวน 386 ฉบับ โดยได้รับแบบสอบถาม
คืนจำนวน 386 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไป แล้วนำแบบสอบถาม
มาคัดเลือกเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกแบบสอบถามที่มีคำตอบ
ที่สมบูรณ์ได้จำนวน 349 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.40

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนสมบูรณ์

กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถามที่ส่งไป	แบบสอบถามที่ส่งคืน	แบบสอบถามที่สมบูรณ์
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ชาย	101	101	78
หญิง	285	285	271
รวม	386	386	349

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยให้คะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำไปวิเคราะห์คำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences Version 10.01)

2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 ศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามเพศ วิชาเอก เวลาเรียนของนักศึกษา ประสพการณ์เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเดิมก่อนเข้าเรียนและพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน โดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เปรียบเทียบสภาพปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามเพศ วิชาเอก เวลาเรียนของนักศึกษา ประสพการณ์เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเดิมก่อนเข้าเรียนและพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน โดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 79)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าที่ (t-test) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 100 -101)

2.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One-Way Analysis of variance) ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 113 -117)

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 สถิติที่ใช้ในการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าที่ (t-test) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215 - 217)

3.2 สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200 – 202)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน ระดับชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	แทน ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา

ทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยรวมและรายด้านของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามเพศ วิชาเอก เวลาเรียน ประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม และพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน

ตอนที่ 3 เป็นการเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยรวมและรายด้านของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามเพศ วิชาเอก เวลาเรียน ประสพการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม และพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน

ตอนที่ 4 เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ รวมทั้งปัญหาต่างๆในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสถานภาพของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามเพศ วิชาเอก เวลาเรียน ประสพการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม และพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค โดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	78	22.30
หญิง	271	77.70
2. วิชาเอก		
บัญชี	77	22.06
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	166	47.56
การตลาด	106	30.38
3. เวลาเรียน		
รอบบ่าย	150	43.00
รอบค่ำ	199	57.00
4. ประสบการณ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม		
ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ	26	07.40
เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล	193	53.00
เรียนจากโรงเรียนเอกชน	130	37.20
5. พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน		
จบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	88	25.20
จบการศึกษาสายสามัญ	119	34.10
จบการศึกษาสายอาชีวะ	142	40.70

จากตาราง 3 แสดงว่า จำนวนนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ จำนวน 349 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70 ส่วนเพศชาย มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 ด้านวิชาเอก นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนสาขาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 47.56 รองลงมาคือสาขาการตลาด จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 30.38 และสาขาบัญชี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 22.06 นักศึกษาที่เรียน รอบคํามีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 57 รอบบ่ายจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 43 นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 ส่วนนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 53 ถือว่าเป็นจำนวน ที่มากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนเอกชนมีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 นักศึกษา นักศึกษาทั้งหมดส่วนใหญ่จบการศึกษาสายอาชีวะซึ่งมีจำนวน 142 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.70 รองลงมาคือ จบสายสามัญจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 34.10 ที่เหลือจบ การศึกษานอกโรงเรียนจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20

ตอนที่ 2 การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยรวมและรายด้านของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามเพศ วิชาเอก เวลาเรียน ประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม และพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน ดังแสดงในตาราง 4 - 33

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน

ข้อที่	ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	n = 349		
		$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1.	ทักษะด้านการฟัง	3.26	0.58	ปานกลาง
2.	ทักษะด้านการพูด	3.42	0.69	ปานกลาง
3.	ทักษะด้านการอ่าน	3.25	0.68	ปานกลาง
4.	ทักษะด้านการเขียน	3.39	0.72	ปานกลาง
	รวมทุกด้าน	3.43	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการฟัง เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	n = 389		
		X	S.D	ระดับ
	<u>ทักษะด้านการฟัง</u>			
1	การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทย เช่น เสียง th ch หรือ sh เป็นต้น ได้	3.15	0.85	ปานกลาง
2	การแยกเสียงเน้นหนัก (stress) ของคำแต่ละคำ	3.17	0.84	ปานกลาง
3	การแยกเสียงสูงต่ำ (intonation) เพื่อสื่อความหมาย	3.15	0.84	ปานกลาง
4	การจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อ หรือ รายละเอียดจากสื่อต่างๆ เช่น เทป วีดีโอ เป็นต้น	3.19	0.86	ปานกลาง
5	การจับใจความของคู่สนทนาที่พูดภาษาอังกฤษ	3.27	0.86	ปานกลาง
6	การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ชาวต่างประเทศ	3.53	1.00	มาก
7	การปฏิบัติตามคำสั่งภาษาอังกฤษ	3.25	0.84	ปานกลาง
8	การใช้สูตรทัศนอุปกรณ์ในการฟัง	3.11	0.88	ปานกลาง
9	การแยกเสียงที่แตกต่างกันออกจากกัน	3.28	0.83	ปานกลาง
10	การขาดโอกาสในการฟัง	3.55	1.07	มาก
	รวม	3.26	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการฟัง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า นักศึกษาเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6 การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ชาวต่างประเทศและข้อ 10 การขาดโอกาสในการฟัง ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการพูด เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	n = 389		
		$\bar{X}$	S.D	ระดับ
ทักษะด้านการพูด				
1	การใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำตนเองและผู้อื่น	3.04	0.93	ปานกลาง
2	การออกเสียงเน้นหนักในคำศัพท์แต่ละคำ	3.23	0.84	ปานกลาง
3	การออกเสียงสูงต่ำในประโยคบอกเล่าปฏิเสธ และคำถาม	3.26	0.86	ปานกลาง
4	การแสดงออกหรือถามตอบกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ	3.46	0.99	ปานกลาง
5	การพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน	3.68	1.18	มาก
6	การสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด	3.42	0.98	ปานกลาง
7	การขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่พูด	3.32	0.92	ปานกลาง
8	ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา	3.67	1.05	มาก
9	การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ	3.60	0.99	มาก
10	การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	3.48	0.95	ปานกลาง
	รวม	3.42	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการพูด อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ข้อ 8 ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา และข้อ 9 การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่าน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	n = 389		
		X	S.D	ระดับ
	ทักษะด้านการอ่าน			
1	ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ	3.30	0.87	ปานกลาง
2	ความเข้าใจในหัวข้อเรื่องที่อ่าน	3.25	0.83	ปานกลาง
3	ความสามารถในการเก็บใจความสำคัญในเรื่องที่อ่าน	3.24	0.85	ปานกลาง
4	การตีความหมายของข้อความภาษาอังกฤษ	3.31	0.92	ปานกลาง
5	ความเข้าใจเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ	3.20	0.88	ปานกลาง
6	การใช้เทคนิคในการอ่าน เช่น การเดาความหมาย(context clues) สรรพนาม (pronoun)หรือการอ้างอิง(reference) ได้	3.33	0.93	ปานกลาง
7	ทักษะพื้นฐานในด้านการอ่าน	3.14	0.97	ปานกลาง
	รวม	3.25	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการเขียน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	n = 389		
		X	S.D	ระดับ
ทักษะด้านการเขียน				
1	การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้าง และรูปแบบต่างๆ	3.49	0.98	ปานกลาง
2	การขาดการฝึกฝนในด้านการเขียน	3.16	0.99	ปานกลาง
3	การเขียนข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น การกรอกแบบฟอร์มสมัครงานหรือจดหมายธุรกิจ	3.18	1.01	ปานกลาง
4	การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.64	1.05	มาก
5	การเขียนคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการเขียน	3.34	0.99	ปานกลาง
6	การประสมตัวอักษรภาษาอังกฤษออกมาเป็นคำที่มีความหมาย	3.35	1.00	ปานกลาง
7	การรู้จักวิธีการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน	3.13	0.97	ปานกลาง
8	การขาดพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน	3.15	1.07	ปานกลาง
9	การเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมาเขียนข้อความต่างๆ	3.46	1.03	ปานกลาง
10	ความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ	3.50	1.00	ปานกลาง
11	การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ	3.58	1.00	มาก
12	การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ	3.55	1.00	มาก
13	การสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆที่เรียนในชั้นเรียน	3.46	0.97	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	N = 389		
		$\bar{X}$	S.D	ระดับ
14	ความสามารถในการเขียนข้อความหรือ จดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องในโอกาสต่างๆ	3.59	1.02	มาก
15	ความสามารถเขียนข้อความตามคำบอก	3.27	0.98	ปานกลาง
16	ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่เขียน	3.34	0.91	ปานกลาง
	รวม	3.39	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ด้านการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาเห็นว่า มีปัญหาอยู่
ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 11 การเขียนสรุป
ข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 12 การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษา
อังกฤษ และข้อ 14 ความสามารถในการเขียนข้อความหรือจดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษา
อังกฤษเนื่องในโอกาสต่างๆ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ชาย		หญิง	
		n = 78		n = 271	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1	ทักษะด้านการฟัง	3.22	0.59	3.28	0.58
2	ทักษะด้านการพูด	3.34	0.72	3.44	0.69
3	ทักษะด้านการอ่าน	3.30	0.68	3.24	0.69
4	ทักษะด้านการเขียน	3.35	0.71	3.40	0.72
	รวมทุกด้าน	3.31	0.60	3.35	0.60

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ทั้งชายและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการฟังเป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ชาย		หญิง	
		n = 78		n = 271	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
<u>ทักษะด้านการฟัง</u>					
1	การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทยเช่นเสียงth ch หรือ sh เป็นต้น ได้	3.11	0.88	3.16	0.84
2	การแยกเสียงเน้นหนัก (stress) ของคำแต่ละคำ	3.08	0.88	3.20	0.83
3	การแยกเสียงสูงต่ำ(intonation) เพื่อสื่อความหมาย	2.98	0.90	3.20	0.82
4	การจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อหรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆ เช่น เทป วีดีโอ เป็นต้น	3.25	0.85	3.17	0.86
5	การจับใจความของกลุ่มสนทนาที่พูดภาษาอังกฤษ	3.25	0.85	3.27	0.86
6	การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ชาวต่างประเทศ	3.42	1.03	3.56	1.00
7	การปฏิบัติตามคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ	3.21	0.89	3.26	0.82
8	การใช้ไวยากรณ์ในการฟัง	3.12	0.88	3.10	0.89
9	การแยกเสียงที่แตกต่างกันออกจากกัน	3.14	0.86	3.32	0.82
10	การขาดโอกาสในการฟัง	3.64	0.95	3.52	1.11
รวม		3.22	0.59	3.28	0.58

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
 เกษมโปลีเทคนิคทั้งชายและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใน
 ทักษะด้านการฟังอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาชายเห็นว่า
 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ข้อ 10 การขาดโอกาสในการฟัง ส่วนนักศึกษาหญิงเห็นว่า
 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ข้อ 6 การจับใจความในการฟังคำบรรยายจากอาจารย์
 ชาวต่างประเทศ และข้อ 10 การขาดโอกาสในการฟัง ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับ
 ปานกลาง

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการพูด เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ชาย		หญิง	
		n = 78		n = 271	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ทักษะด้านการพูด					
1	การใช้ภาษาในการแนะนำตนเองและผู้อื่น	3.11	1.05	3.01	0.89
2	การออกเสียงเน้นหนักในคำแต่ละคำ	3.10	0.84	3.27	0.84
3	การออกเสียงสูงต่ำในประโยคบอกเล่า ปฏิเสธ และ คำถาม	3.15	0.83	3.30	0.86
4	การแสดงออกหรือถามตอบกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ	3.29	1.05	3.52	0.97
5	การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้น	3.28	1.16	3.70	1.19
6	การสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด	3.30	0.94	3.46	0.99
7	การขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะพูด	3.33	0.96	3.32	0.91
8	ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา	3.58	1.07	3.69	1.04
9	การขยายความคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ	3.58	1.02	3.60	0.98
10	การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	3.37	0.98	3.51	0.95
	รวม	3.34	0.72	3.44	0.69

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคทั้งชายและหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน
ทักษะการพูดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาเพศชาย
มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ข้อ 8
ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา และข้อ 9 การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทน
คำศัพท์ที่ไม่ทราบ ส่วนนักศึกษาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 4 การแสดงออก
หรือถามตอบกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 5 การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้น ข้อ 8
ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา ข้อ 9 การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทน
คำศัพท์ที่ไม่ทราบ และข้อ 10 การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็น
คำพูดได้ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่าน เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ชาย		หญิง	
		n = 78		n = 271	
		X	S.D	X	S.D
ทักษะด้านการอ่าน					
1	ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ	3.30	0.94	3.30	0.85
2	ความเข้าใจในหัวเรื่องที่อ่าน	3.38	0.85	3.22	0.82
3	ความสามารถในการเก็บใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	3.35	0.82	3.21	0.86
4	การตีความหมายของข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.24	0.85	3.33	0.94
5	ความเข้าใจเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.14	0.87	3.22	0.88
6	การใช้เทคนิคในการอ่านเช่น การเดาความหมาย(context clues) สรรพนาม (pronoun) หรือ การอ้างอิง(reference)	3.32	0.96	3.33	0.93
7	ทักษะพื้นฐานในด้านการอ่าน	3.35	1.03	3.08	0.95
	รวม	3.30	0.68	3.24	0.95

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคทั้งชายและหญิงมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ทั้งนักศึกษาชายและหญิงต่างก็มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการเขียน เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ชาย		หญิง	
		n = 78		n = 271	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
<u>ทักษะด้านการเขียน</u>					
1	การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้างและรูปแบบต่างๆ	3.34	1.02	3.53	0.97
2	การขาดการฝึกฝนในด้านการเขียน	3.17	0.96	3.16	1.00
3	การเขียนข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น กรอกแบบฟอร์มสมัครงาน จดหมายธุรกิจ	3.10	0.97	3.21	1.02
4	การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.50	1.06	3.68	1.05
5	การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการเขียน	3.32	0.93	3.35	1.00
6	การประสมอักษรภาษาอังกฤษเป็นคำที่มีความหมาย	3.33	1.02	3.36	1.00
7	การรู้จักวิธีการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน	3.30	1.01	3.08	0.96
8	การขาดความรู้พื้นฐานในด้านการเขียน	3.21	0.98	3.14	1.10
9	การเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมาเขียนข้อความต่างๆ	3.33	1.13	3.50	0.99
10	ความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ	3.35	1.08	3.54	0.97
11	การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ	3.51	0.96	3.60	1.01
12	การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ	3.57	1.02	3.54	0.99
13	การสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆที่เรียนในชั้นเรียน	3.42	1.00	3.48	0.96

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ชาย		หญิง	
		n = 78		n = 271	
		X	S.D	X	S.D
14	ความสามารถในการเขียนข้อความหรือ จดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องในโอกาสต่างๆ	3.48	1.01	3.62	1.02
15	ความสามารถเขียนข้อความตามคำบอก	3.34	0.92	3.25	0.99
16	ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่เขียน	3.39	0.93	3.32	0.90
	รวม	3.35	0.71	3.40	0.90

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคทั้งชายและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใน
ทักษะด้านการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชาย เห็นว่า
มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 11 การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ
ข้อ 12 การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนนักศึกษาหญิงเห็นว่ามีปัญหา
อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยคโครงสร้างและ
รูปแบบต่างๆ ข้อ 4 การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 10 ความสามารถในการแก้ไข
ข้อผิดพลาดจากการเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 11 การเขียนสรุปข้อความจากการฟัง
เป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 12 การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ และข้อ 14
ความสามารถในการเขียนข้อความหรือจดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนข้ออื่นๆ
มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวิชาเอก

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	วิชาเอก					
		บัญชี		คอมพิวเตอร์		การตลาด	
				ธุรกิจ			
		n = 77		n = 166		n = 106	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1	ทักษะด้านการฟัง	3.25	0.52	3.25	0.59	3.29	0.61
2	ทักษะด้านการพูด	3.31	0.65	3.40	0.74	3.52	0.65
3	ทักษะด้านการอ่าน	3.12	0.62	3.27	0.68	3.33	0.72
4	ทักษะด้านการเขียน	3.32	0.69	3.37	0.74	3.46	0.70
	รวมทุกด้าน	3.27	0.69	3.37	0.74	3.41	0.60

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่ศึกษาในวิชาเอกต่างกันต่างก็มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น
นักศึกษาวิชาเอกการตลาดที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะด้านการพูดอยู่ใน
ระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการฟัง เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	วิชาเอก					
		บัญชี		คอมพิวเตอร์		การตลาด	
				ธุรกิจ			
		n = 77		n = 166		n = 106	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ทักษะด้านการฟัง							
1	การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทย เช่น เสียง th ch หรือ sh เป็นต้น	3.09	0.83	3.16	0.85	3.16	0.88
2	การแยกเสียงเน้นหนัก(stress)ของคำแต่ละคำ	3.09	0.78	3.24	0.86	3.14	0.86
3	การแยกเสียงสูงต่ำ(intonation) เพื่อสื่อ ความหมาย	3.16	0.81	3.17	0.88	3.11	0.80
4	การจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อ หรือ รายละเอียดจากสื่อต่างๆเช่น เทป วีดีโอ	3.20	0.83	3.19	0.89	3.17	0.84
5	การจับใจความคู่สนทนาที่พูดภาษาอังกฤษ	3.33	0.94	3.24	0.83	3.27	0.85
6	การจับใจความในการฟังคำบรรยายของ อาจารย์ชาวต่างประเทศ	3.48	0.95	3.50	1.02	3.62	1.02
7	การปฏิบัติตามคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ	3.15	0.79	3.25	0.83	3.33	0.88
8	การใช้ไวยากรณ์อุปการณในการฟัง	3.16	0.83	3.05	0.92	3.16	0.86
9	การแยกเสียงที่แตกต่างกันออกจากกัน	3.38	0.71	3.19	0.83	3.34	0.91
10	การขาดโอกาสในการฟัง	3.49	1.00	3.56	1.07	3.57	1.13
	รวม	3.25	1.00	3.56	1.07	3.57	1.13

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
 เกษมโปลีเทคนิค วิชาเอกบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการตลาดต่างก็มีความเห็นเกี่ยวกับ
 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณา
 เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ
 ได้แก่ ข้อ 10 การขาดโอกาสในการฟัง ส่วนนักศึกษาวิชาเอกการตลาดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ใน
 ระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6 การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ชาวต่างประเทศ
 และข้อ 10 การขาดโอกาสในการฟัง ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการพูด เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	วิชาเอก					
		บัญชี		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		การตลาด	
		n = 77		n = 166		n = 106	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
<u>ทักษะด้านการพูด</u>							
1	การใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำตนเองและผู้อื่น	2.92	0.80	3.09	0.92	3.03	1.01
2	การออกเสียงเน้นหนักในคำศัพท์แต่ละคำ	3.27	0.92	3.22	0.80	3.22	0.85
3	การออกเสียงสูงต่ำในประโยคบอกเล่า ปฏิเสธ และคำถาม	3.15	0.79	3.27	0.88	3.33	0.87
4	การแสดงออกหรือถามตอบกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ	3.24	0.93	3.46	1.04	3.63	0.94
5	การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน	3.50	1.09	3.66	1.24	3.83	1.15
6	การสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด	3.31	0.92	3.40	1.03	3.53	0.95
7	การขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะพูด	3.24	0.90	3.30	0.98	3.41	0.84
8	ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา	3.61	1.02	3.56	1.06	3.89	1.02
9	การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ	3.48	1.00	3.56	1.01	3.75	0.94
10	การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	3.40	0.93	3.46	0.97	3.56	0.94
รวม		3.31	0.65	3.40	0.74	3.56	0.65

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค วิชาเอกบัญชีและคอมพิวเตอร์ธุรกิจต่างก็มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาใน
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักศึกษาวิชาเอก
การตลาดมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาวิชาเอกบัญชี
เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8 ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา
นักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 การพูด
รายงานภาษาอังกฤษ ข้อ 8 ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา และข้อ 9 การขยาย
ความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ และนักศึกษาวิชาเอกการตลาด เห็นว่ามีปัญหา
ในระดับมาก 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 การแสดงออกหรือถามตอบกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 5
การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้น ข้อ 6 การสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด ข้อ 8
ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา ข้อ 9 การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทน
คำศัพท์ที่ไม่ทราบ และข้อ 10 การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็น
คำพูดได้ ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่าน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	วิชาเอก					
		บัญชี		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		การตลาด	
		n = 77		n = 166		n = 106	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
		<u>ทักษะด้านการอ่าน</u>					
1	ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ	3.20	0.81	3.33	0.84	3.33	0.95
2	ความเข้าใจในหัวข้อเรื่องที่อ่าน	3.18	0.73	3.27	0.81	3.28	0.92
3	ความสามารถในการเก็บใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	3.16	0.83	3.27	0.84	3.24	0.89
4	การตีความหมายของข้อความภาษาอังกฤษ	3.24	0.90	3.30	0.90	3.38	0.97
5	ความเข้าใจเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.10	0.91	3.19	0.86	3.29	0.88
6	การใช้เทคนิคในการอ่าน เช่น การเดาความหมาย(context clues) สรรพนาม(pronoun)หรือการอ้างอิง(reference)เป็นต้น	3.05	0.91	3.36	0.89	3.49	0.97
7	ทักษะพื้นฐานในด้านการอ่าน	2.89	0.75	3.16	0.99	3.28	1.06
	รวม	3.12	0.52	3.27	0.99	3.33	0.72

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค วิชาเอกบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการตลาดต่างก็มีความเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการเขียน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	วิชาเอก					
		บัญชี		คอมพิวเตอร์		การตลาด	
				ธุรกิจ			
		n = 77		n = 166		n = 106	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ทักษะด้านการเขียน							
1	การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับ ประโยค โครงสร้างและรูปแบบต่างๆ	3.29	0.94	3.43	0.98	3.73	0.97
2	การขาดการฝึกฝนในด้านการเขียน	3.14	0.94	3.14	1.01	3.22	1.00
3	การเขียนข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพเช่น กรอกแบบฟอร์มสมัครงานหรือจดหมายธุรกิจ	3.15	0.94	3.15	1.08	3.27	0.96
4	การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.61	0.98	3.59	1.12	3.73	0.98
5	การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตาม ความหมายที่ต้องการเขียน	3.28	0.98	3.31	0.96	3.44	1.03
6	การประสมตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นคำที่มี ความหมาย	3.36	1.07	3.39	0.96	3.30	1.03
7	การรู้จักวิธีการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน	2.94	0.85	3.21	1.02	3.15	0.97
8	การขาดความรู้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน	3.12	1.15	3.12	1.03	3.23	1.09
9	การเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมาเขียน ข้อความต่างๆ	3.44	1.03	3.44	1.02	3.50	1.05
10	ความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดจาก การเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ	3.46	0.99	3.43	1.02	3.64	0.97
11	การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษา อังกฤษ	3.46	1.08	3.59	0.97	3.64	0.99
12	การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษา อังกฤษ	3.49	1.05	3.52	0.98	3.64	0.98

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	วิชาเอก					
		บัญชี		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		การตลาด	
		n = 77		n = 166		n = 106	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
13	การสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆที่เรียน ในชั้นเรียน	3.41	1.01	3.44	0.98	3.54	0.93
14	ความสามารถการเขียนข้อความหรือ จดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องในโอกาสต่างๆ	3.59	1.04	3.54	1.05	3.66	0.94
15	ความสามารถในการเขียนข้อความตาม คำบอก	3.12	0.84	3.31	1.03	3.33	0.99
16	ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่เขียน	3.22	0.85	3.34	0.97	3.42	0.86
	รวม	3.32	0.69	3.37	0.74	3.46	0.70

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน เกษมโปลีเทคนิค วิชาเอกบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการตลาดต่างก็มีความเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า นักศึกษาวิชาเอกบัญชี เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 การเขียนบทความต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ และข้อ 14 ความสามารถในการเขียนข้อความหรือ จดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาสต่าง ๆ นักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 การเขียนบทความต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 11 การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 12 การเขียนสรุปข้อความจาก การอ่านเป็นภาษาอังกฤษ และข้อ 14 ความสามารถในการเขียนข้อความหรือจดหมายให้บุคคล อื่นเป็นภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาสต่าง ๆ นักศึกษาวิชาเอกการตลาด เห็นว่า มีปัญหาอยู่ใน ระดับมาก 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้างและ รูปแบบต่าง ๆ ข้อ 4 การเขียนบทความต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 10 ความสามารถในการแก้ไข ข้อผิดพลาดจากการเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 11 การเขียนสรุปข้อความจากการฟัง เป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 12 การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 13 การสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่เรียนในชั้นเรียน และข้อ 14 ความสามารถในการเขียน ข้อความหรือจดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาสต่าง ๆ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเวลาเรียน

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	รอบปาย n = 150		รอบค่า n = 199	
		X	S.D	X	S.D
1	ทักษะด้านการฟัง	3.27	0.52	3.26	0.62
2	ทักษะด้านการพูด	3.43	0.63	3.41	0.74
3	ทักษะด้านการอ่าน	3.34	0.66	3.19	0.69
4	ทักษะด้านการเขียน	3.42	0.65	3.37	0.77
	รวมทุกด้าน	3.37	0.54	3.32	0.64

จากตาราง 19 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษม โปลีเทคนิค ที่เรียนรอบปายและรอบค่าต่างก็มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการฟัง เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	รอบบ่าย		รอบค่ำ	
		n = 150		n = 199	
		X	S.D	X	S.D
ทักษะด้านการฟัง					
1	การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทย เช่น เสียง th ch หรือ sh เป็นต้น ได้	3.18	0.82	3.13	0.87
2	การแยกเสียงเน้นหนัก(stress)ของคำแต่ละคำ	3.22	0.79	3.14	0.88
3	การแยกเสียงสูงต่ำ(intonation) เพื่อสื่อความหมาย	3.13	0.86	3.17	0.83
4	การจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อ หรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆ เช่น เทป วีดีโอ เป็นต้น	3.21	0.85	3.17	0.87
5	การจับใจความของกลุ่มสนทนาที่พูดภาษาอังกฤษ	3.19	0.79	3.33	0.91
6	การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ชาวต่างประเทศ	3.62	0.98	3.46	1.02
7	การปฏิบัติตามคำสั่งภาษาอังกฤษ	3.31	0.81	3.21	0.86
8	การใช้ไวยากรณ์อุปการณในการฟัง	3.11	0.88	3.11	0.98
9	การแยกเสียงที่แตกต่างกันออกจากกัน	3.28	0.80	3.29	0.86
10	การขาดโอกาสในการฟัง	3.46	1.05	3.61	1.09
รวม		3.27	1.05	3.26	0.62

จากตาราง 20 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคทั้งรอบบ่ายและรอบค่ำมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ด้านการฟังอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษารอบบ่ายเห็นว่า
มีปัญหาในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ข้อ 6 การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์
ชาวต่างประเทศ และนักศึกษารอบค่ำเห็นว่า มีปัญหาในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ การขาดโอกาส
ในการฟัง ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาในระดับปานกลาง

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการพูด เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	รอบบ่าย		รอบค่ำ	
		n = 150		n = 199	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
<u>ทักษะด้านการพูด</u>					
1	การใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำตนเองและผู้อื่น	3.01	0.94	3.06	0.91
2	การออกเสียงเน้นหนักในคำศัพท์แต่ละคำ	3.14	0.78	3.30	0.88
3	การออกเสียงสูงต่ำในประโยคบอกเล่าปฏิเสธ และคำถาม	3.27	0.78	3.26	0.91
4	การแสดงออกหรือถามตอบกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ	3.49	0.95	3.45	1.03
5	การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้น	3.78	1.18	3.60	1.18
6	การสนทนาตามสถานการณ์ที่ถูกกำหนด	3.43	0.96	3.42	1.00
7	การขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะพูด	3.30	0.91	3.34	0.93
8	ความสามารถโต้ตอบกับเจ้าของภาษา	3.74	1.02	3.61	1.07
9	การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ	3.64	0.98	3.57	1.00
10	การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	3.48	0.91	3.47	0.99
	รวม	3.43	0.63	3.41	0.74

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคทั้งรอบบ่ายและรอบค่ำมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ด้านการพูดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษารอบบ่ายและรอบค่ำ
มีปัญหาอยู่ในระดับมากเหมือนกัน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้น
ข้อ 8 ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา และข้อ 9 การขยายความด้วยคำศัพท์
คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่าน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	รอบป้าย		รอบคำ	
		n = 150		n = 199	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
<u>ทักษะด้านการอ่าน</u>					
1	ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ	3.41	0.94	3.22	0.81
2	ความเข้าใจในหัวเรื่องที่อ่าน	3.33	0.82	3.20	0.83
3	ความสามารถในการเก็บใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	3.38	0.85	3.14	0.84
4	การตีความหมายของข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.39	0.89	3.25	0.94
5	ความเข้าใจเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.25	0.88	3.17	0.88
6	การใช้เทคนิคในการอ่านเช่น การเดาความหมาย(context clues) สรรพนาม(pronoun) หรือ การอ้างอิง(reference)	3.41	0.94	3.27	0.93
7	ทักษะพื้นฐานในด้านการอ่าน	3.19	0.98	3.10	0.97
	รวม	3.34	0.66	3.10	0.69

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคทั้งรอบป้ายและรอบคำต่างก็มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการเขียน เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	รอบปาย		รอบคำ	
		n = 150		n = 199	
		X	S.D	X	S.D
ทักษะด้านการเขียน					
1	การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับ ประโยค โครงสร้างและรูปแบบต่างๆ	3.51	0.98	3.48	0.98
2	การขาดการฝึกฝนในด้านการเขียน	3.10	0.97	3.21	1.00
3	การเขียนข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น กรอกแบบฟอร์มสมัครงาน จดหมายธุรกิจ	3.28	0.98	3.12	1.04
4	การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.72	0.98	3.57	1.10
5	การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตามความหมายที่ต้องการเขียน	3.39	0.94	3.31	1.02
6	การประสมอักษรภาษาอังกฤษเป็นคำที่มี ความหมาย	3.36	1.02	3.35	0.99
7	การรู้จักวิธีการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน	3.14	0.99	3.13	0.97
8	การขาดความรู้พื้นฐานในการเขียน	2.99	1.07	3.28	1.06
9	การเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมาเขียน ข้อความต่างๆ	3.48	1.01	3.45	1.04
10	ความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดจาก การเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ	3.63	0.95	3.40	1.03
11	การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็น ภาษาอังกฤษ	3.66	0.91	3.52	1.06
12	การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็น ภาษาอังกฤษ	3.54	0.94	3.55	1.04

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	รอบป้าย		รอบคำ	
		n = 150		n = 199	
		X	S.D	X	S.D
13	การสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่เรียนในชั้นเรียน	3.50	0.97	3.44	0.97
14	ความสามารถในการเขียนข้อความหรือ จดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องในโอกาสต่างๆ	3.67	1.00	3.53	1.02
15	ความสามารถเขียนข้อความตามคำบอก	3.30	0.99	3.29	0.90
16	ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่เขียน	3.40	0.91	3.29	0.90
	รวม	3.42	0.65	3.37	0.77

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคทั้งรอบป้ายและรอบคำต่างก็มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทาง
ภาษาด้านการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษารอบป้าย
มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค
โครงสร้างและรูปแบบต่างๆ ข้อ 4 การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 10
ความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 11
การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 12 การเขียนสรุปข้อความจากการอ่าน
เป็นภาษาอังกฤษและข้อ 14 ความสามารถในการเขียนข้อความหรือจดหมายให้บุคคลอื่นเป็น
ภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาสต่างๆ ส่วนนักศึกษารอบคำมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่
ข้อ 4 การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 11 การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็น
เป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 12 การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ และข้อ 14
ความสามารถในการเขียนข้อความหรือจดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาส
โอกาสต่างๆ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม

		ประสบการณ์การเรียน ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม					
ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ไม่เคยเรียน		เรียนจาก		เรียนจาก	
		จากร.ร เดิม		ร.ร รัฐบาล		ร.ร เอกชน	
		n = 26		n = 193		n = 130	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1	ทักษะด้านการฟัง	3.71	0.76	3.30	0.58	3.13	0.48
2	ทักษะด้านการพูด	3.96	0.69	3.44	0.68	3.27	0.66
3	ทักษะด้านการอ่าน	3.63	0.74	3.30	0.70	3.11	0.60
4	ทักษะด้านการเขียน	3.98	0.77	3.42	0.69	3.23	0.69
	รวมทุกด้าน	3.85	0.68	3.37	0.59	3.20	0.54

จากตาราง 24 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่เรียนมาจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน แต่นักศึกษาที่เรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการฟัง เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม					
		ไม่เคยเรียน		เรียนจาก		เรียนจาก	
		จาก ร.ร. เดิม		ร.ร. รัฐบาล		ร.ร. เอกชน	
		n = 26		n = 193		n = 130	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ทักษะด้านการฟัง							
1	การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทย เช่น เสียง th ch หรือ sh เป็นต้น	3.34	0.89	3.17	0.87	3.07	0.82
2	การแยกเสียงเน้นหนัก(stress)ของคำ แต่ละคำ	3.57	1.06	3.20	0.83	3.05	0.80
3	การแยกเสียงสูงต่ำ(intonation) เพื่อสื่อ ความหมาย	3.53	0.98	3.15	0.86	3.08	0.76
4	การจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อ หรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆ เช่น เทป วีดีโอ	3.53	1.17	3.26	0.86	3.01	0.76
5	การจับใจความคู่สนทนาที่พูดภาษาอังกฤษ	3.65	1.01	3.32	0.86	3.12	0.81
6	การจับใจความในการฟังคำบรรยายของ อาจารย์ชาวต่างประเทศ	3.88	1.14	3.57	1.01	3.40	0.96
7	การปฏิบัติตามคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ	3.65	1.05	3.27	0.83	3.15	0.78
8	การใช้สูตรทศนุอุปกรณ์ในการฟัง	3.73	1.00	3.09	0.89	3.00	0.80
9	การแยกเสียงที่แตกต่างกันออกจากกัน	3.80	0.89	3.35	0.81	3.08	0.79
10	การขาดโอกาสในการฟัง	4.38	0.85	3.60	1.07	3.30	1.03
	รวม	3.71	0.76	3.30	0.58	3.13	0.48

จากตาราง 25 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค ที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่เรียนโรงเรียน
รัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ
ได้แก่ ข้อ 1 การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทย เช่น เสียง th ch หรือ sh ส่วนข้ออื่นๆมี
ปัญหาอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ
ได้แก่ ข้อ 6 การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ชาวต่างประเทศ และข้อ 10
การขาดโอกาสในการฟัง ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่เรียนจาก
โรงเรียนเอกชนเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการพูด เป็นรายชื่อ

ข้อที่		ประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม					
		ไม่เคยเรียน		เรียนจาก		เรียนจาก	
		จากร.ร เดิม		ร.ร รัฐบาล		ร.ร เอกชน	
		n = 26		n = 193		n = 130	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ทักษะด้านการพูด							
1	การใช้ภาษาอังกฤษแนะนำตนเองและผู้อื่น	3.38	1.02	3.07	0.93	2.92	0.89
2	การออกเสียงเน้นหนักในคำศัพท์แต่ละคำ	3.61	1.06	3.26	0.81	3.10	0.81
3	การออกเสียงสูงต่ำในประโยคบอกเล่า ปฏิเสธ และคำถาม	4.03	0.99	3.26	0.86	3.12	0.76
4	การแสดงออกหรือถามตอบกับอาจารย์เป็น ภาษาอังกฤษ	4.23	0.99	3.49	0.96	3.27	0.97
5	การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน	4.34	1.05	3.73	1.15	3.46	1.02
6	การสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด	4.34	0.79	3.42	0.93	3.24	0.99
7	การขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะพูด	4.07	0.68	3.34	0.91	3.13	0.90
8	ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา	4.19	0.89	3.67	1.02	3.56	1.10
9	การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทน คำศัพท์ที่ไม่ทราบ	3.76	0.99	3.67	0.99	3.46	0.98
10	การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการ สื่อความหมายเป็นคำพูดได้	3.65	1.01	3.48	0.96	3.46	0.93
รวม		3.96	0.69	3.44	0.68	3.27	0.66

จากตาราง 26 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค ที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาใน
การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนรัฐบาล
และโรงเรียนเอกชนมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่
ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมเห็นว่าปัญหาย่อยในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1
การใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำตนเองและผู้อื่น ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาย่อยในระดับมาก
นักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลเห็นว่าปัญหาย่อยในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 การพูด
รายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ข้อ 8 ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา และ
ข้อ 9 การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาย่อยในระดับ
ปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนเอกชนเห็นว่าปัญหาย่อยในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่
ข้อ 8 ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาย่อยในระดับปานกลาง

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่าน เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ประสมการณ์การเรียน ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม					
		ไม่เคยเรียน		เรียนจาก		เรียนจาก	
		จาก ร.ร เดิม		ร.ร รัฐบาล		ร.ร เอกชน	
		n = 26		n = 193		n = 130	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ทักษะด้านการอ่าน							
1	ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ	3.53	0.81	3.35	0.91	3.18	0.81
2	ความเข้าใจในหัวข้อเรื่องที่อ่าน	3.34	0.97	3.33	0.84	3.13	0.77
3	ความสามารถในการเก็บใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	3.53	0.90	3.30	0.88	3.09	0.78
4	การตีความหมายของข้อความภาษาอังกฤษ	3.84	0.83	3.29	0.94	3.24	0.88
5	ความเข้าใจเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ	3.73	0.91	3.24	0.87	3.03	0.83
6	การใช้เทคนิคในการอ่าน เช่น การเดาความหมาย (context clues) สรรพนาม (pronoun) หรือ การอ้างอิง(reference) เป็นต้น	3.76	0.95	3.39	0.90	3.16	0.94
7	ทักษะพื้นฐานในการอ่าน	3.65	1.01	3.19	1.02	2.96	0.85
	รวม	3.63	0.74	3.30	0.70	3.11	0.60

จากตาราง 27 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค ที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่เรียนโรงเรียน
รัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ
ได้แก่ ข้อ 2 ความเข้าใจในหัวข้อเรื่องที่อ่าน ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษา
ที่เรียนโรงเรียนรัฐบาลและเรียนจากโรงเรียนเอกชนเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
อังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการเขียน เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม					
		ไม่เคยเรียน		เรียนจาก		เรียนจาก	
		จากร.ร เดิม		ร.ร รัฐบาล		ร.ร เอกชน	
		n = 26		n = 193		n = 130	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ทักษะด้านการเขียน							
1	การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับ ประโยค โครงสร้างและรูปแบบต่างๆ	3.76	1.03	3.54	0.97	3.36	0.98
2	การขาดการฝึกฝนในด้านการเขียน	3.69	1.01	3.23	0.99	2.96	0.94
3	การเขียนข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพเช่น กรอกแบบฟอร์มสมัครงานหรือจดหมายธุรกิจ	4.07	0.93	3.22	1.00	2.96	0.95
4	การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	4.19	0.98	3.62	1.00	3.55	1.12
5	การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตาม ความหมายที่ต้องการเขียน	3.92	1.09	3.36	0.95	3.20	0.97
6	การประสมตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นคำที่มี ความหมาย	3.96	1.03	3.35	1.01	3.24	0.95
7	การรู้จักวิธีการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน	3.73	1.07	3.17	0.95	2.95	0.93
8	การขาดความรู้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน	3.76	1.14	3.20	1.08	2.96	1.00
9	การเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมาเขียน ข้อความต่างๆ	3.96	1.11	3.50	1.03	3.30	0.98
10	ความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดจาก การเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ	4.07	1.01	3.47	0.97	3.43	1.01

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม					
		ไม่เคยเรียน		เรียนจาก		เรียนจาก	
		จาก ร.ร. เดิม		ร.ร. รัฐบาล		ร.ร. เอกชน	
		n = 26		n = 193		n = 130	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
11	การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ	4.23	1.06	3.16	0.94	3.40	1.02
12	การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ	4.00	1.09	3.62	0.94	3.35	1.02
13	การสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่เรียนในชั้นเรียน	4.15	1.04	3.49	0.97	3.30	0.89
14	ความสามารถในการเขียนข้อความหรือจดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องในโอกาสต่างๆ	4.30	1.01	3.62	0.96	3.40	1.04
15	ความสามารถในการเขียนข้อความตามคำบอก	3.92	0.93	3.27	0.95	3.14	0.98
16	ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่เขียน	3.92	0.89	3.36	0.88	3.18	0.92
	รวม	3.98	0.77	3.42	0.69	3.23	0.69

จากตาราง 28 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน เกษมโปลีเทคนิค ที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียนโดยรวมและรายข้อว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่เรียนเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนรัฐบาล เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้างและรูปแบบต่างๆ ข้อ 4 การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ ข้อ 12 การเขียน สรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ และข้อ 14 ความสามารถในการเขียนข้อความหรือ จดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาสต่างๆ ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนเอกชน เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามพื้นฐาน
การศึกษาก่อนเข้าเรียน

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน					
		กศน.		สายสามัญ		สายอาชีวะ	
		n = 88		n = 119		n = 142	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1	ทักษะด้านการฟัง	3.58	0.67	3.18	0.51	3.13	0.51
2	ทักษะด้านการพูด	3.72	0.76	3.31	0.65	3.32	0.63
3	ทักษะด้านการอ่าน	3.53	0.70	3.25	0.67	3.08	0.63
4	ทักษะด้านการเขียน	3.74	0.75	3.30	0.66	3.24	0.67
	รวมทุกด้าน	3.66	0.65	3.27	0.56	3.21	0.53

จากตาราง 29 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่จบการศึกษามาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านว่ามีปัญหาอยู่ใน
ระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่จบการศึกษาสายสามัญและสายอาชีวะมีปัญหาทั้งโดยรวมและ
รายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการฟัง เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน					
		กศน.		สายสามัญ		สายอาชีวะ	
		n= 88		n = 119		n = 142	
		X	S.D	X	S.D	X	S.D
ทักษะด้านการฟัง							
1	การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทย เช่น เสียง th sh หรือ ch เป็นต้น ได้	3.37	0.88	3.05	0.78	3.09	0.87
2	การแยกเสียงเน้นหนัก(stress)ของคำแต่ละคำ	3.43	0.91	3.13	0.80	3.05	0.81
3	การแยกเสียงสูงต่ำ(intonation) เพื่อสื่อความหมาย	3.44	0.90	2.98	0.83	3.11	0.78
4	การจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อ หรือรายละเอียดจากสื่อต่างๆเช่น เทป วีดีโอ เป็นต้น	3.50	0.94	3.21	0.81	2.98	0.79
5	การจับใจความคู่สนทนาที่พูดภาษาอังกฤษ	3.64	0.95	3.16	0.75	3.12	0.83
6	การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ชาวต่างประเทศ	3.85	1.00	3.47	1.05	3.39	0.93
7	การปฏิบัติตามคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ	3.65	0.93	3.13	0.75	3.11	0.77
8	การใช้สูตรทัศนอุปกรณ์ในการฟัง	3.50	0.97	2.96	0.80	2.99	0.83
9	การแยกเสียงที่แตกต่างกันออกจากกัน	3.63	0.84	3.23	0.84	3.11	0.76
10	การขาดโอกาสในการฟัง	3.81	1.11	3.53	1.04	3.40	1.03
รวม		3.58	0.67	3.18	0.51	3.13	0.51

จากตาราง 30 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
 เกษมโปลีเทคนิค ที่จบการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา
 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่จบการศึกษา
 สายสามัญและสายอาชีวะมีปัญหายุอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษา
 ที่จบกศน. เห็นว่ามีปัญหายุอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้
 ในภาษาไทยเช่น เสียง th ch หรือ sh ข้อ 2 การแยกเสียงเน้นหนักของคำแต่ละคำ ข้อ 3
 การแยกเสียงสูงเสียงต่ำเพื่อสื่อความหมาย ข้อ 4 การจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อ หรือ
 รายละเอียดจากสื่อต่างๆ เช่น เทป วีดีโอ เป็นต้น และข้อ 8 การใช้ไวยากรณ์อุปการณในการฟัง
 ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหายุอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาจบสายสามัญเห็นว่ามีปัญหายุอยู่ในระดับมาก
 1 ข้อ ได้แก่ การขาดโอกาสในการฟัง ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหายุอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษา
 ที่จบสายอาชีวะ เห็นว่ามีปัญหายุอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการพูด เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน					
		กศน.		สายสามัญ		สายอาชีวะ	
		n = 88		n = 119		n =142	
		X	S.D	X	S.D	X	S.D
ทักษะด้านการพูด							
1	การใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำตนเองและผู้อื่น	3.29	0.94	2.94	0.98	2.95	0.84
2	การออกเสียงเน้นหนักในคำศัพท์แต่ละคำ	3.50	0.84	3.09	0.80	3.19	0.85
3	การออกเสียงสูงต่ำในประโยคบอกเล่าปฏิเสธและคำถาม	3.53	0.94	3.20	0.78	3.16	0.83
4	การแสดงออกหรือถามตอบกับอาจารย์ เป็นภาษาอังกฤษ	3.84	1.03	3.39	0.89	3.30	1.00
5	การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน	4.04	1.17	3.57	1.18	3.54	1.15
6	การสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด	3.80	1.01	3.28	0.94	3.30	0.94
7	การขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะพูด	3.69	0.92	3.19	0.90	3.20	0.88
8	ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของ ภาษา	3.92	1.09	3.57	1.02	3.59	1.03
9	การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ	3.86	1.07	3.52	1.00	3.51	0.90
10	การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อความหมายเป็นคำพูดได้	3.73	0.98	3.34	0.97	3.43	0.89
รวม		3.72	0.76	3.31	0.65	3.32	0.63

จากตาราง 31 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค ที่จบการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาใน
การเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่จบการศึกษาสายสามัญ
และสายอาชีวะมีปัญหายุอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษา
ที่จบ กศน. เห็นว่า มีปัญหายุอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ข้อ 1 การใช้ภาษาอังกฤษใน
การแนะนำตนเองและผู้อื่น และข้อ 2 การออกเสียงเน้นหนักในคำศัพท์แต่ละคำ ส่วนข้ออื่นๆ
มีปัญหายุอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่จบสายสามัญเห็นว่า มีปัญหายุอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่
ข้อ 5 การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ข้อ 8 ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของ
ภาษา และ ข้อ 9 การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญห
ายุอยู่ในระดับปานกลางส่วนนักศึกษาที่จบสายอาชีวะเห็นว่า มีปัญหายุอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่
ข้อ 5 การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ข้อ 8 ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของ
ภาษา และ ข้อ 9 การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญห
ายุอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการอ่าน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน					
		กศน.		สายสามัญ		สายอาชีวะ	
		n = 88		n = 119		n = 142	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ทักษะด้านการอ่าน							
1	ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ	3.50	0.85	3.31	0.92	3.16	0.82
2	ความเข้าใจในหัวข้อเรื่องที่อ่าน	3.43	0.86	3.30	0.89	3.11	0.77
3	ความสามารถในการเก็บใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	3.47	0.89	3.31	0.86	3.04	0.77
4	การตีความหมายของข้อความภาษา อังกฤษ	3.65	0.98	3.22	0.88	3.17	0.89
5	ความเข้าใจเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้า ต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.53	0.90	3.18	0.85	3.02	0.83
6	การใช้เทคนิคในการอ่าน เช่น การเดา ความหมาย(context clues) สรรพนาม (pronoun)หรือการอ้างอิง(reference) เป็นต้น	3.61	0.90	3.36	0.89	3.13	0.95
7	ทักษะพื้นฐานในด้านการอ่าน	3.50	0.99	3.08	0.97	2.97	0.91
	รวม	3.53	0.70	3.25	0.67	3.08	0.63

จากตาราง 32 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
 เกษมโปลีเทคนิค ที่จบจากการศึกษานอกโรงเรียน(กศน.)มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน
 วิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่จบการศึกษาสายสามัญและ
 สายอาชีวะมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่จบ กศน.
 เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ ข้อ 2
 ความเข้าใจในหัวข้อเรื่องที่อ่าน ข้อ 3 ความสามารถในการเก็บใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
 และ ข้อ 7 ทักษะพื้นฐานในด้านการอ่าน ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่
 จบสายสามัญและสายอาชีวะเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการเขียน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน					
		กศน.		สายสามัญ		สายอาชีวะ	
		n = 88		n = 119		n = 142	
		<u>X</u>	S.D	<u>X</u>	S.D	<u>X</u>	S.D
<u>ทักษะด้านการเขียน</u>							
1	การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับ ประโยค โครงสร้าง และรูปแบบต่างๆ	3.77	0.96	3.47	0.98	3.38	0.97
2	การขาดการฝึกฝนในด้านการเขียน	3.55	1.03	3.08	0.96	3.00	0.93
3	การเขียนข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น กรอกแบบฟอร์มสมัครงานหรือ จดหมายธุรกิจ	3.46	1.01	3.21	0.97	3.11	1.02
4	การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษา ภาษาอังกฤษ	3.88	1.07	3.52	1.01	3.58	1.06
5	การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตามความหมายที่ต้องการเขียน	3.62	0.98	3.26	0.97	3.24	0.97
6	การประสมตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นคำที่ มีความหมาย	3.67	1.02	3.24	0.98	3.26	0.98
7	การรู้จักวิธีการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน	3.39	0.97	3.17	0.98	2.93	0.93
8	การขาดความรู้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน	3.54	1.07	3.08	1.02	2.97	1.07
9	การเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมา เขียนข้อความต่างๆ	3.90	0.99	3.34	1.04	3.28	0.97
10	ความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดจาก การเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ	3.89	1.01	3.31	0.96	3.42	0.96

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน					
		กศน.		สายสามัญ		สายอาชีวะ	
		n = 88		n = 119		n = 142	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
11	การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ	3.93	1.03	3.50	0.92	3.42	0.99
12	การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ	3.87	1.02	3.47	0.95	3.42	0.98
13	การสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆที่เรียนในชั้นเรียน	3.80	0.99	3.39	0.96	3.32	0.92
14	ความสามารถการเขียนข้อความหรือจดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษในโอกาสต่างๆ	4.03	0.97	3.44	0.93	3.45	1.04
15	ความสามารถในการเขียนข้อความตามคำบอก	3.73	0.90	3.10	0.97	3.13	0.95
16	ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่เขียน	3.79	0.85	3.20	0.86	3.17	0.83
	รวม	3.74	0.75	3.30	0.66	3.24	0.67

จากตาราง 33 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ที่จบการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน(กศน.)มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียนอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่จบการศึกษาสายสามัญและสายอาชีวะมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่จบกศน. เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3 การเขียนข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพเช่น กรอกแบบฟอร์มสมัครงานหรือเขียนจดหมายธุรกิจ ข้อ 7 การรู้จักวิธีการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่จบสายสามัญและสายอาชีวะเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากเหมือนกัน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 การเขียนบทความต่างเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนโดยรวมและรายด้านของ
นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตามเพศ วิชาเอก
เวลาเรียน ประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม และพื้นฐานการศึกษา
ก่อนเข้าเรียน ดังแสดงในตาราง 34 - 48

ตาราง 34 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน
โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน	ตัวแปร		n	$\bar{X}$	S.D	t	p
ทักษะด้านการฟัง	เพศ	ชาย	78	3.22	0.59	-0.75	0.456
		หญิง	271	3.28	0.58		
ทักษะด้านการพูด	เพศ	ชาย	78	3.34	0.72	-1.09	0.278
		หญิง	271	3.44	0.69		
ทักษะด้านการอ่าน	เพศ	ชาย	78	3.30	0.68	0.65	0.519
		หญิง	271	3.24	0.69		
ทักษะด้านการเขียน	เพศ	ชาย	78	3.35	0.71	-0.47	0.642
		หญิง	271	3.40	0.72		
รวมทุกด้าน	เพศ	ชาย	78	3.31	0.60	-0.55	0.584
		หญิง	271	3.35	0.60		

จากตาราง 34 แสดงว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาใน
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน
โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวิชาเอก

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	p
ทักษะด้านการฟัง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.08	0.08	0.11	0.88
	ภายในกลุ่ม	346	119.80	0.34		
	รวม	348	119.88			
ทักษะด้านการพูด	ระหว่างกลุ่ม	2	2.02	1.010	2.07	0.12
	ภายในกลุ่ม	346	168.29	0.48		
	รวม	348	170.31			
ทักษะด้านการอ่าน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.01	1.00	2.13	0.11
	ภายในกลุ่ม	346	162.81	0.47		
	รวม	348	164.83			
ทักษะด้านการเขียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.04	0.52	0.99	0.37
	ภายในกลุ่ม	346	180.91	0.52		
	รวม	348	181.95			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.96	0.48	1.32	0.26
	ภายในกลุ่ม	346	126.07	0.36		
	รวม	348	127.03			

จากตาราง 35 แสดงว่านักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคที่ศึกษา
ในวิชาเอกต่างกันต่างก็เห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 36 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน
โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเวลาเรียน

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน	ตัวแปร		n	$\bar{x}$	S.D	t	p
ทักษะด้านการฟัง	เวลาเรียน	รอบบ่าย	150	3.27	0.52	0.15	0.883
		รอบค่ำ	199	3.26	0.62		
ทักษะด้านการพูด	เวลาเรียน	รอบบ่าย	150	3.43	0.63	0.25	0.804
		รอบค่ำ	199	3.41	0.74		
ทักษะด้านการอ่าน	เวลาเรียน	รอบบ่าย	150	3.34	0.66	1.94	0.053
		รอบค่ำ	199	3.19	0.69		
ทักษะด้านการเขียน	เวลาเรียน	รอบบ่าย	150	3.42	0.65	0.63	0.539
		รอบค่ำ	169	3.37	0.77		
รวมทุกด้าน	เวลาเรียน	รอบบ่าย	150	3.37	0.54	0.73	0.464
		รอบค่ำ	199	3.32	0.64		

จากตาราง 36 แสดงว่า นักศึกษาทั้งรอบบ่ายและรอบค่ำต่างก็เห็นว่ามีปัญหาการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน
โดยรวมและรายด้านจำแนกตามวิชาประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	p
ทักษะด้านการฟัง	ระหว่างกลุ่ม	2	7.76	3.88	11.98	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	112.11	0.32		
	รวม	348	119.88			
ทักษะด้านการพูด	ระหว่างกลุ่ม	2	10.50	5.25	11.37	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	159.80	0.46		
	รวม	348	170.31			
ทักษะด้านการอ่าน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.57	3.28	7.18	0.001
	ภายในกลุ่ม	346	158.26	0.45		
	รวม	348	164.83			
ทักษะด้านการเขียน	ระหว่างกลุ่ม	2	12.40	6.20	12.65	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	169.55	0.49		
	รวม	348	181.95			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.74	4.87	14.37	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	117.29	0.33		
	รวม	348	127.03			

จากตาราง 37 แสดงว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมแตกต่างกันต่างก็มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 38 - 42

ตาราง 38 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้านการฟัง จำแนกตามประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษเป็นรายคู่

ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม		1	2	3
	$\bar{X}$	3.71	3.30	3.13
1. ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ	3.71		*	*
2. เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล	3.30			*
3. เรียนจากโรงเรียนเอกชน	3.13			

จากตาราง 38 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนมาจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน และนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล มีปัญหาแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 39 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทาง
ภาษาด้านการพูด จำแนกตามประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม เป็นรายคู่

ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม	$\bar{X}$	1	2	3
		3.96	3.44	3.27
1. ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ	3.96		*	*
2. เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล	3.44			
3. เรียนจากโรงเรียนเอกชน	3.27			

จากตาราง 39 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีปัญหาด้านทักษะการพูดแตกต่าง
จากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 40 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาด้าน
การอ่าน จำแนกตามประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม เป็นรายคู่

ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม		1	2	3
	$\bar{x}$	3.63	3.30	3.11
1. ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ	3.63			*
2. เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล	3.30			
3. เรียนจากโรงเรียนเอกชน	3.11			

จากตาราง 40 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีปัญหาด้านทักษะการอ่านแตกต่าง
จากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบ
ความแตกต่างกัน

ตาราง 41 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ด้านการเขียน จำแนกตามประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม เป็นรายคู่

ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม		1	2	3
	$\bar{X}$	3.98	3.42	3.23
1. ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ	3.98		*	*
2. เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล	3.42			
3. เรียนจากโรงเรียนเอกชน	3.23			

จากตาราง 41 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีปัญหาด้านทักษะการเขียน
แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 42 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ทั้ง 4 ด้าน โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม

ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเดิม		1	2	3
	$\bar{X}$	3.85	3.37	3.20
1. ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ	3.85		*	*
2. เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล	3.37			*
3. เรียนจากโรงเรียนเอกชน	3.20			

จากตาราง 42 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีปัญหาโดยรวมแตกต่างจาก
นักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน และนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล
มีปัญหาแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 43 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน
โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	p
ทักษะด้านการฟัง	ระหว่างกลุ่ม	2	11.99	5.99	19.22	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	107.89	0.31		
	รวม	348	119.88			
ทักษะด้านการพูด	ระหว่างกลุ่ม	2	10.82	5.41	11.74	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	159.48	0.46		
	รวม	348	170.31			
ทักษะด้านการอ่าน	ระหว่างกลุ่ม	2	10.58	5.29	11.86	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	154.25	0.44		
	รวม	348	164.83			
ทักษะด้านการเขียน	ระหว่างกลุ่ม	2	14.74	7.37	15.25	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	167.20	0.48		
	รวม	348	181.95			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	12.22	6.11	18.42	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	114.81	0.33		
	รวม	348	127.03			

จากตาราง 43 แสดงว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคที่มี
พื้นฐานทางการศึกษา ก่อนเข้าเรียนแตกต่างกันต่างก็มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษา
อังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการ
ของเชฟเฟ ดังแสดงในตาราง 44-48

ตาราง 44 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ด้านการฟัง จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่

พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน		1	2	3
$\bar{X}$		3.58	3.18	3.13
1. จบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	3.58		*	*
2. จบสายสามัญ	3.18			
3. จบสายอาชีวะ	3.13			

จากตาราง 44 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนมาจากการศึกษานอกโรงเรียน มีปัญหา
ด้านทักษะการฟังแตกต่างจากนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนมาจากสายสามัญและ
สายอาชีวะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 45 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ด้านการพูด จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่

พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน		1	2	3
	$\bar{X}$	3.72	3.31	3.32
1. จบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	3.72		*	*
2. จบสายสามัญ	3.31			
3. จบสายอาชีวะ	3.32			

จากตาราง 45 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนมาจากการศึกษานอกโรงเรียน มีปัญหา
ด้านทักษะการพูดแตกต่างจากนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนมาจากสายสามัญและ
สายอาชีวะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 46 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ด้านการอ่าน จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่

พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน		1	2	3
	$\bar{X}$	3.53	3.25	3.08
1. จบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	3.53		*	*
2. จบสายสามัญ	3.25			
3. จบสายอาชีวะ	3.08			

จากตาราง 46 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนมาจากการศึกษานอกโรงเรียน มีปัญหา
ด้านทักษะการอ่านแตกต่างจากนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนมาจากสายสามัญและ
สายอาชีวะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 47 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ด้านการเขียน จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน เป็นรายคู่

พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน		1	2	3
	$\bar{X}$	3.74	3.30	3.24
1. จบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	3.74		*	*
2. จบสายสามัญ	3.30			
3. จบสายอาชีวะ	3.24			

จากตาราง 47 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนมาจากการศึกษานอกโรงเรียน มีปัญหา
ด้านทักษะการเขียนแตกต่างจากนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนมาจากสายสามัญ
และสายอาชีวะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 48 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา
ทั้ง 4 ด้าน โดยรวม จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน		1	2	3
	$\bar{X}$	3.68	3.27	3.21
1. จบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	3.68		*	*
2. จบสายสามัญ	3.27			
3. จบสายอาชีวะ	3.21			

จากตาราง 48 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิคที่มีพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน มาจากการศึกษานอกโรงเรียน มีปัญหา
โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน มาจากสายสามัญและสายอาชีวะ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้งปัญหาเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม
ปลายเปิดโดยการแจกแจงความถี่ ดังแสดงในตาราง 49

ตาราง 49 จำนวนของความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมทั้งปัญหาต่างๆ เพิ่มเติมการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่านและ
การเขียน

ข้อที่	ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมทั้งปัญหา ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน
1	นักศึกษาไม่รู้คำศัพท์	68
2	ควรจัดกิจกรรมเสริมทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน	54
3	ควรมีหนังสืออ้างอิงในห้องสมุดมากกว่านี้	51
4	ควรสอนภาษาอังกฤษที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	47
5	ควรให้นักศึกษาได้ฝึกการอ่านเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ต่างประเทศ	42
6	ควรให้นักศึกษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	41
7	ควรให้นักศึกษาได้ฝึกอ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น	35
8	เวลาในการเรียนการสอนมีน้อยเกินไป	34
9	ขาดหนังสือค้นคว้าประกอบการเรียน	32
10	ควรให้นักศึกษาได้ฝึกการฟัง	31
11	ควรให้นักศึกษาได้ฝึกสนทนากับเจ้าของภาษา	28
12	ควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับการนำไปใช้	28
13	ขาดสื่อการเรียนและแบบเรียน	25
14	ควรเชิญวิทยากรมาแนะนำชี้แนะวิธีการเรียน	24
15	ฟังภาษาอังกฤษเข้าใจเป็นบางคำ	20
16	การเรียบเรียงประโยคตามหลักไวยากรณ์	20
17	จับใจความภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้	19
18	การเว้นวรรคคำในประโยค	19

ตาราง 49 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมทั้งปัญหา ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน
19	อ่านประโยคยาวๆไม่ค่อยได้	19
20	ควรเพิ่มให้มีทักษะด้านการเขียนมากกว่านี้	19
21	ควรมีการเข้าห้องปฏิบัติการทางภาษาทุกสัปดาห์	18
22	มีปัญหาในการสะกดคำ	15
23	ไม่สามารถแยกคำที่ออกเสียงคล้ายกัน	14
24	แนะนำหลักการต่างๆที่จะทำให้สามารถเรียนวิชานี้ได้ดี	14
25	มีสื่อการเรียนที่ทันสมัย	10
26	สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนเพื่อให้มีความรู้สึกต้องการเรียน	10
27	ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้	10

จากตาราง 49 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียน ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ควรจัดกิจกรรมเสริมทักษะทั้ง 4 ด้าน ควรมีหนังสือ อ่างอิงในห้องสมุดมากกว่านี้ ควรสอนภาษาอังกฤษที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ควรให้การอ่าน เอกสารหรือสิ่งตีพิมพ์จากต่างประเทศ ควรให้นักศึกษาได้ฝึกการฟัง การพูด การอ่านและ การเขียนให้มากขึ้น เวลาในการเรียนการสอนมีน้อยเกินไป ขาดหนังสือค้นคว้าประกอบการเรียน ควรให้ฝึกสนทนากับเจ้าของภาษาให้มากขึ้น ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษให้ เหมาะสมกับการนำไปใช้ ควรเชิญวิทยากรมาแนะนำวิธีการเรียน เพิ่มทักษะการฟังมากกว่านี้ ควรเข้าห้องปฏิบัติการทางภาษาทุกสัปดาห์ ควรแนะนำหลักการต่างๆที่จะทำให้สามารถเรียน วิชานี้ได้ดี มีสื่อการเรียนที่ทันสมัย สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนเพื่อให้มีความรู้สึกต้องการ เรียน นอกจากนี้นักศึกษาได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนไว้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมากไม่รู้ คำศัพท์ ฟังภาษาอังกฤษเข้าใจเป็นบางคำ การเรียงประโยคตามหลักไวยากรณ์ จับใจความภาษา อังกฤษไม่ได้ การเว้นวรรคคำในประโยค อ่านประโยคยาวๆไม่ได้ มีปัญหาด้านการสะกดคำและ ไม่สามารถแยกคำที่ออกเสียงคล้ายกันได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยรวมและรายด้านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำแนกตาม เพศ วิชาเอก เวลาเรียนของนักศึกษา ประสพการณ์ เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมและพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและอาจารย์ในการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผน เพื่อปรับปรุงการบริหารด้านวิชาการและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสนองความต้องการแก่ผู้เรียนและให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค รวมทั้งสิ้นจำนวน 386 คน และใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ในทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 43 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างอิสระเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ในทักษะทางภาษา 4 ด้าน และนำไปประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลและรับคืนด้วยตนเองจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และ 2 สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำนวน 386 คน และได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์คืนจำนวน 349 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90.40 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์ไปคำนวณหาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน
2. ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ ค่าที (t-test) เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ เวลาเรียนของนักศึกษา และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีกลุ่มตัวอย่างมีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป จำแนกตาม วิชาเอก ประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมและพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
3. นักศึกษาวิชาเอกบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการตลาด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักศึกษาวิชาเอกการตลาดที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะด้านการพูดอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง
4. นักศึกษาทั้งรอบบ่ายและรอบค่ำมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

5. นักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้านได้แก่ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษา ที่เรียนภาษาอังกฤษมาจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจาก โรงเรียนเดิมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน แต่นักศึกษาที่เรียนโรงเรียน รัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

6. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคมาจากการ ศึกษา นอกโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะ ทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค สายสามัญและสายอาชีวะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในทักษะ ทางภาษา 4 ด้านทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

7. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน

8. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้านได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

9. นักศึกษารอบบ่ายและรอบค่ำมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษา ภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

10. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้านได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านทักษะการฟัง นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนมาจากโรงเรียน รัฐบาลและโรงเรียนเอกชนกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่เรียนจาก โรงเรียนรัฐบาลมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านทักษะการพูด นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ด้านทักษะการอ่าน นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ด้านทักษะการเขียน นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีปัญหาโดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีความคิดเห็นปัญหาแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้านได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมมาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาที่มีพื้นฐานเดิมมาจากสายสามัญและสายอาชีวะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้านได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่ามีผลวิจัยหลายประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริการธุรกิจโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้าน ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เข้าเรียนโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเป็นกลุ่มนักศึกษาที่สอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของรัฐบาลไม่ได้ เพราะนักศึกษาที่เรียนเก่ง มีผลการเรียนดีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมักจะเป็นกลุ่มที่เข้าศึกษาต่อวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของรัฐได้ ส่วนนักศึกษาที่มีผลการเรียนปานกลางหรือค่อนข้างต่ำก็มักจะเข้าเรียนต่อในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเอกชน และย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แม้ว่านักศึกษาเหล่านี้จะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา

10 – 12 ปี แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะพูดติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ (ปราณี อมรรัตนศักดิ์. 2541 : 276) สาเหตุอาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่รู้คำศัพท์ทั่วไปหรือคำศัพท์ในด้านเทคนิคต่างๆน้อยมากจึงทำให้ไม่สามารถพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะด้านการเขียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ นักศึกษาในระดับนี้จะต้องสามารถเขียนข้อความต่างๆ จดบันทึกข้อความ เขียนจดหมายธุรกิจต่างๆ เช่นจดหมายสมัครงาน จดหมายสอบถามราคาสินค้า จดหมายสั่งสินค้า เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นทักษะที่ทำให้เกิดปัญหาแก่นักศึกษาบางพอสมควรซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพงศ์พรรณ สินธุชัย (2534 : 85 – 90) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใน 4 ทักษะอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในความคิดเห็นของทั้งนักศึกษาชายและหญิงในภาพรวม ซึ่งถือว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาในทักษะทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนี้จะเน้นในด้านการเขียน การอ่านหรือการแปลจดหมายธุรกิจ เอกสารทางธุรกิจ หรือการเขียนรายงาน การบันทึกข้อความมากกว่าทักษะในด้านอื่นๆ ซึ่งส่วนมากจะมีรูปแบบขั้นตอนในการเขียนไว้ให้เรียบร้อยแล้ว นักศึกษาไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาหญิงหรือชายก็ตามย่อมไม่มีปัญหาแตกต่างกันเพราะสามารถที่จะจำรูปแบบและสามารถนำไปใช้ได้โดยแก้ไขข้อความในบางประโยคให้สอดคล้องกับข้อความที่นักศึกษาต้องการเขียนได้ นอกจากนี้นักศึกษาทั้งชายและหญิงต่างก็ขาดการฝึกหัดในด้านการพูดภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมคือไม่มีพื้นความรู้เดิมในด้านการพูดเหมือนกัน เพราะลักษณะวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยนั้นมุ่งเน้นการสอนไวยากรณ์และการแปลเป็นสำคัญ นักเรียนจึงรู้กฎเกณฑ์ต่างๆ ด้านไวยากรณ์ แต่ขาดทักษะด้านการพูดที่จะใช้สื่อสาร (จรวัยพร ตันตระกูล. 2543 : 52) นอกจากนี้นักศึกษาทั้งชายและหญิงอาจไม่เห็นความจำเป็นในการใช้ทักษะการพูด เนื่องจากในชีวิตประจำวันของคนไทยไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนก็ไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (นันทกา ทาวุฒิ. 2542 : 15 – 16) นอกจากนี้นักศึกษาไทยส่วนมากจะมีความรู้สึกลัว ไม่กล้าแสดงออก กลัวพูดผิดทำให้เกิดความอายก็เป็นได้ จึงทำให้นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาในทักษะด้านการพูดไม่แตกต่างกัน ซึ่งปริญา เกื้อหนุน

(2538 : 45 – 53) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนต้องมีความกล้าเปิดเผยที่จะแสดงออก พูดคุย ฝึกตามที่ผู้สอนได้สอน นอกจากนี้ ผลของการตอบแบบสอบถามในเรื่องทักษะด้านการพูด พบว่า ทั้งนักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการพูด รายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน และความสามารถโต้ตอบกับเจ้าของภาษาเหมือนกัน

3. นักศึกษาวิชาเอกบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการตลาด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักศึกษาวิชาการตลาดที่มีปัญหาในทักษะการพูดอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มทั้งโดยรวมและรายด้าน ซึ่งถือว่าไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาทุกคนที่เข้าเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นวิชาเอกใด ๆ ก็ตามต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษดังที่กล่าว มาแล้วทั้งสิ้น 4 เล่มนั่นคือ วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 – 2 ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษในแต่ละวิชาเหล่านี้ มุ่งเน้นหนักในด้านธุรกิจโดยเฉพาะทักษะด้านการเขียนซึ่งวิชาทั้งหมดนี้นักศึกษาไม่ได้เคยเรียน มาก่อนเพราะขณะที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น หลักสูตรมุ่งทักษะด้านการเขียน ทั่วไป จึงถือได้ว่าเป็นวิชาใหม่ ฉะนั้น นักศึกษาทุกคนจึงเปรียบเสมือนเป็นการเริ่มต้นเรียน วิชาใหม่ โดยนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ ของโรงเรียน เกษมโปลีเทคนิคทุกวิชาเอกจะเรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งใช้ตำรา เอกสารการสอน แบบเรียนและ แนวปฏิบัติในการสอนเหมือนกันจึงอาจเป็นส่วนทำให้นักศึกษา อาจพบกับปัญหาในการเรียนไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประเสริฐ จันทรอุดม (2536 : 69) ที่พบว่า นักศึกษาใน 4 คณะวิชา คือ คณะมนุษยศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิทยาการจัดการของวิทยาลัยครูกำแพงเพชร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาทั้ง 3 วิชาเอก มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคเป็นโรงเรียนเอกชนที่ไม่มีการสอบคัดเลือกเพื่อเข้า ศึกษาต่อ นักศึกษาที่จบสายสามัญและสายอาชีวะที่เรียนดีก็มักจะไปสอบเข้ามหาวิทยาลัยหรือ โรงเรียนอาชีวะที่มีชื่อเสียงของรัฐบาลเพราะฉะนั้น นักศึกษาที่สอบเข้าไม่ได้ก็มักจะเลือกโรง เรียนหรือวิทยาลัยเอกชนเพื่อเข้าศึกษาต่อแทน ฉะนั้นพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาที่มาเข้าเรียน ที่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคอาจอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เนื่องจากการสอบ

คัดเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษานั้นถือว่าความรู้ ความสามารถในการวิชาภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะตัดสินการได้รับคัดเลือกให้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากเชื่อว่าผู้สอบแข่งขันส่วนใหญ่จะได้คะแนนจากข้อสอบวิชาอื่นไม่แตกต่างกัน แต่จะแตกต่างกันอย่างมากที่คะแนนภาษาอันเป็นทักษะและความสามารถที่มีมาแต่เดิมตามพื้นฐานของโรงเรียนในระดับมัธยม (ดิยุ ศรีนราวัฒน์. 2539 : 126)

4. นักศึกษารอบ پایและรอบค่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และไม่พบว่าแตกต่างกันในความคิดเห็นของทั้งนักศึกษารอบ پایและรอบค่าทั้งในแต่ละด้านและในภาพรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เข้าเรียนต่อในโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคไม่ว่าจะเป็นรอบ پایหรือรอบค่าต่างก็ไม่ได้มีการสอบคัดเลือกเข้ามาเพื่อศึกษาต่อ ประกอบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำลง(กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 53) จึงส่งผลกระทบในการที่นักเรียนเหล่านี้จะเข้าศึกษาต่อในระดับสูง นักศึกษารอบ پایของโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคถึงแม้ว่าจะเพิ่งจบการศึกษามาใหม่ แต่เมื่อเข้ามาเรียนในระดับสูงขึ้นก็เกิดปัญหาเพราะพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่นั้นไม่ดีพอจึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามมากในการเรียน ในส่วนของนักศึกษารอบค่าส่วนใหญ่จะทำงานในเวลากลางวันและมาเรียนเพิ่มเติมเพื่อปรับวุฒิการศึกษาในตอนค่ำจึงทำให้ไม่มีเวลาการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะนักศึกษาบางคนอาจไม่ได้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเลยทำให้ต้องใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้นอีก นักศึกษาทั้งรอบ پایและรอบค่าต่างก็มีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ คล้าย ๆ กันในเรื่องการพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา หรือการขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทน คำศัพท์ที่ไม่ทราบ การเขียนบทความต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ การเขียนสรุปข้อความจากการฟัง และการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ หรือความสามารถในการเขียนข้อความหรือจดหมายให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น จึงทำให้นักศึกษาทั้งรอบ پایและรอบค่าของโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาไม่แตกต่างกันก็เป็นได้

5. นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีปัญหาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และพบความแตกต่างกันในความคิดเห็นต่อปัญหาในการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมจะรับการถ่ายทอดความรู้ได้ช้ากว่านักศึกษาที่ได้เคย

เรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก่อนเนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะซึ่งต้องใช้ความรู้เดิมมาเสริมความรู้ที่ได้รับใหม่ นอกจากนั้นยังมีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับเวลา คือนักศึกษาจะเรียนภาษาอังกฤษ 3 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งระยะเวลาเท่านี้อาจารย์ผู้สอนคงไม่สามารถจะสอนทักษะทางภาษาให้นักศึกษาได้ครบทุกทักษะประกอบกับห้องเรียนจะเป็นห้องบรรยายขนาดใหญ่ จึงไม่สามารถฝึกทักษะต่างๆให้นักศึกษาได้อย่างทั่วถึง ฉะนั้น นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อนอาจมีปัญหาได้แต่หากนักศึกษาคนใดที่พอจะมีทักษะมาบ้างจากโรงเรียนเดิมอาจช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ประสพการณ์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา (Finocchiaro. 1973 : 20-23) นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม มีปัญหาในทักษะด้านการฟังแตกต่างจากนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนรัฐบาลและนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาแตกต่างจากนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนเอกชน อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมมักเป็นนักศึกษาประเภทที่จบการศึกษาออกโรงเรียนซึ่งไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเลยเพราะตามหลักสูตรของการศึกษานอกโรงเรียนได้จัดวิชาภาษาอังกฤษไว้เป็นวิชาเลือก นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะหลีกเลี่ยงที่จะเรียนจึงมีผลทำให้เกิดปัญหามากเมื่อต้องเข้ามาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเอกชนมักจะเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และในโรงเรียนเอกชนบางโรงเรียน มีอาจารย์ชาวต่างประเทศเริ่มสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉะนั้นจึงมีความรู้พื้นฐานและได้รับทักษะการฟังมากกว่านักเรียนที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล เพราะนักเรียนที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมักเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และในโรงเรียนรัฐบาลมีอาจารย์ชาวต่างประเทศเริ่มทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ฉะนั้นนักศึกษาที่จบมาจากโรงเรียนเอกชนจึงมีทักษะทางภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่จบมาจากโรงเรียนรัฐบาล

ส่วนทักษะการพูด การอ่านและการเขียนนั้นนักศึกษาที่จบโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนเอกชนไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะปัจจุบันหลักสูตรส่วนใหญ่ของโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาลมักเป็นหลักสูตรที่เน้นความรู้พื้นฐานเบื้องต้นของภาษาอังกฤษเหมือนกันและนักศึกษามักมีปัญหาในเรื่องการขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะพูดหรือการโต้ตอบกับเจ้าของภาษาหรือในด้านการอ่านเหมือนกัน ดังที่ วัฒนธนี สีทับทิม (2528 : 98-101) พบว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน ส่วนทักษะด้านการเขียน มักมีปัญหาในเรื่องการเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษเหมือนกัน ดังนั้นนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนต่างก็มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนที่จบการศึกษานอกโรงเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่จบสายสามัญและสายอาชีวะ มีปัญหาทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และพบความแตกต่างกันในความคิดเห็นต่อปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่จบจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) จะไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเหล่านี้จึงมีน้อย โดยเฉพาะนักศึกษาที่เรียนจบจากการศึกษานอกโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมจนกระทั่งระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยไม่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนสายสามัญทั่วไป ทำให้นักศึกษาเหล่านี้ไม่เคยได้เรียนภาษาอังกฤษเลยจึงอาจสร้างความลำบากให้นักศึกษาเมื่อเข้าเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพราะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะต้องอาศัยความชำนาญ การฝึกฝนและประสบการณ์ดังนั้นนักศึกษาที่จบการศึกษานอกโรงเรียนจะมีปัญหามาก ซึ่งต่างจากแต่นักศึกษาที่จบสายสามัญและสายอาชีวะซึ่งอาจจะมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่า เพราะได้เรียนภาษาอังกฤษในทุกภาคการศึกษาจากโรงเรียนเดิมจึงทำให้มีพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องในด้านการเรียน ดังนั้นนักศึกษาที่จบการศึกษานอกโรงเรียนถือว่ามีพื้นฐานความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่จบสายสามัญและสายอาชีวะซึ่งอาจส่งผลผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสภาพร มอญ โพนาน (2515 : 72) ที่วิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยเกริก ชั้นปีที่ 1 พบว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษา 4 ด้าน ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น นักศึกษาจะต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถทำได้ โดยอาจมีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนโดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสหาประสบการณ์การใช้ภาษาด้วยตนเองอย่างสะดวก เช่น การดูวิดีโอทัศน์หรือภาพยนตร์ ตลอดทั้งการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สอนภาษาอังกฤษในระดับต่างๆแล้ว รวมทั้งมีวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาเพื่อช่วยสร้างความสนใจที่จะเรียนทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้นานอีกด้วยหรือควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้สัมผัสกับเจ้าของภาษา โดยอาจารย์อาจจัดนักศึกษาออกไปทำการสัมภาษณ์ชาวต่างประเทศและนำข้อมูลกลับมาแนะนำเสนอในห้องเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยในการสร้างความกล้าให้นักศึกษาเกิดความชำนาญและมีทักษะในการใช้ภาษาได้โดยไม่อาย
2. ผู้บริหารหรือคณาจารย์ควรจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดผลสอดคล้องกันทั้งนักศึกษาชายและหญิง เช่น กิจกรรมค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษหรือตั้งชมรมภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาเหล่านั้น เพื่ออาจส่งผลทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันบ้าง
3. สถาบันการศึกษาควรแก้ไขระบบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาในวิชาเอกต่างๆได้มีความรู้ความสามารถที่จะนำวิชาภาษาอังกฤษไปช่วยพัฒนาการเรียนเพื่อจะได้นำไปสู่การประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว โดยทางสถาบันควรจัดทำโครงการพัฒนาอาจารย์สาขาทางด้านภาษาอังกฤษ โดยการจัดสรรทุนส่งอาจารย์ไปศึกษาดูงานและฝึกอบรมระยะสั้น หรือเชิญบุคลากรสายธุรกิจที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษ และทำงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานมาบรรยายให้เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน
4. อาจารย์ควรมีการพัฒนาการสอนแก่นักศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถ และความต้องการของนักศึกษา โดยอาจใช้เทคนิค รูปแบบการสอนหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะการสอนเพื่อให้นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้นและควรจะทำให้ความสนใจดูแลนักศึกษารอบคอบเป็นพิเศษ เพราะนักศึกษารอบคอบ โดยส่วนใหญ่ทำงานในตอนเช้า ฉะนั้นจะไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนจึงมักจะพบปัญหาในการเรียน
5. นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ต่างกันจะรับรู้ภาษาอังกฤษได้ในระดับไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงควรจะมีการสำรวจพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาเพื่อที่จะได้สามารถจัดการเรียน

การสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาหรืออาจมีจัดการสอนเสริมให้แก่นักศึกษาที่มีพื้นฐานรู้ต่ำ นอกจากนี้ควรมีการปรับปรุงหรือแก้ไขขั้นตอนในการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ในการเรียนสูงสุด

6. นักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและมีผลการเรียนต่ำ จำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่ของอาจารย์เพิ่มขึ้น การได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์อาจจะช่วยให้นักศึกษามีกำลังใจ มานะบากบั่น ขยันและตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น

7. สถาบันควรจัดหาหนังสืออ้างอิงและจัดโปรแกรมเสริมการสอนภาษาอังกฤษ ห้องสมุดของสถาบันควรจัดมุมให้ผู้เรียนได้ใช้บริการคอมพิวเตอร์เพื่อเรียนหรือฝึกฝนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกจากโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษแล้ว ห้องสมุดควรจัดหาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ให้ความรู้ในด้านต่างๆ และเป็นภาษาอังกฤษ เช่น โปรแกรมสารคดี หรือสารานุกรม(Encyclopedia)จากต่างประเทศ หรืออาจจัดห้องในลักษณะเป็นแบบ ศูนย์ปฏิบัติการทางภาษา (Language Center) เพื่อให้นักศึกษาได้เข้ามาฝึกทักษะเพื่อให้เกิดประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น และนักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาและเทคโนโลยีใหม่ๆในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากกว่าที่เป็นอยู่

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งด้านหลักสูตร วิธีการเรียนและการสอน แบบเรียน และการวัดผล
2. ควรมีการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน
3. ควรมีการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการบริหารวิชาการเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ จรัสศรี. (2525). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา*. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กัญญา สินธวานนท์, วิศววรรณ ทองโสภิตและระเบียบ ณ. กาฬสินธุ์. (2523). *ภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยกับความต้องการของสังคม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). *รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. กระทรวงฯ .
- (2539). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. กระทรวงฯ.
- (2540). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา. กระทรวงฯ.
- กาญจนา ไชยสาร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชร หมดป้องตัว เป็นผู้สัมภาษณ์ , ที่โรงเรียนเทคนิค ไทยบุรพา เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2543.
- กาญจนา ปราบพาล. (2527). “ กิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร,” *การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา*. : 1
- กิจจา กำแหง. (2538, มกราคม-มิถุนายน). “ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 4, “ *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 3(1) : 7.
- กุสุมา มานะสุนทร. (2519). *ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กุสุมา ลำนุ้ย. (2539). “ การสร้างเจตคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, “ *วารสารศึกษาศาสตร์*. 11(1) : 78.
- จรวยพร ตันตระกูล. (2543,กรกฎาคม-ธันวาคม) “ การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, “ *วารสารศรีปทุม*. 3(1) : 5.

- เจษฎาภรณ์ เหลืองขมิ้น. (2541). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากวิดีโอทัศน์ที่มีพื้นหลังภาพต่างกัน*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชวาล ภูสาร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชร หมดป้องตัว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , ที่โรงเรียนพาณิชยการ สิลม เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2543.
- ชัยวัฒน์ แนนอุดร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชร หมดป้องตัว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , ที่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2543.
- ชูเกียรติ มุ่งมิตร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชร หมดป้องตัว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , ที่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2544.
- ณัฐวุฒิ ณ ปั่น. (2522). *ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับถ่ายโอน สื่อสาร และวิจารณ์ญาณของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยครูภาคการศึกษา 8*. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ดิฏฐ ศรีนราวัฒน์. (2539, มกราคม-มิถุนายน). “ ภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ : ปัจจัยที่ต้องคำนึงในการจัดการเรียนการสอน,” *โดมทัศน์* 17(1) : 126,128,136.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ทิพย์อักษร, 2532.
- นพดล เอื้อพิระพัฒนา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชร หมดป้องตัว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , ที่ บริษัท เดคคอร์ เมทอล (เอเชีย) จำกัด เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2544.
- นันทกา ทาวุฒิ. (2542). *ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : เอิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น, 2542.
- นันทิยา ไกรพัฒน์พงศ์. (2523). *การศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมภาษาในเขตจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เนตรนภา บัวบาน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชร หมดป้องตัว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , ที่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2543.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2541). “ การเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน,” *วารสารวิชาการ*. 1(2) : 63,66,70.

- บังอร สว่างวโรรส. (2526). *การศึกษาความสอดคล้องระหว่างภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับความต้องการของวงการธุรกิจไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประนอม สุรัสวดี. (2537). *มนุษย์สัมพันธ์กับการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ จันทร์อุดม. (2536). *ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยครูกำแพงเพชร*. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. กำแพงเพชร : วิทยาลัยครูกำแพงเพชร. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (2521, มกราคม). การสอนภาษาต่างประเทศ, " *คุรุปริทัศน์*. 3 : 46-51.
- ปราณี อมรรัตนศักดิ์. (2541). (2541). " ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง, " *วารสารวิจัย*. 2(2) : 276.
- ปริญญา เกื้อหนุน. (2538, กุมภาพันธ์-พฤษภาคม). " เทคโนโลยี : ทางเลือกที่จำเป็นในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ในยุคโลกาภิวัตน์, " *สุทธิปริทัศน์*. 9(27) : 45-53.
- (2539, มิถุนายน-กันยายน) " สิ่งแวดล้อมและปัจจัยที่เป็นคุณต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, " *สุทธิปริทัศน์*. 11(31) : 96-99.
- ปรียา ธีระวงศ์ และคนอื่นๆ. (2529). " ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 และการประเมินผลบทเรียนซ่อมเสริมที่สร้างขึ้น, " *ภาษาปริทัศน์*. 7(1) : 66-67.
- พงศ์พรรณ สินธุชัย. (2534). *การศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสยาม*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2538). *รายงานการสัมมนาการศึกษาเกี่ยวกับกระแสโลกาภิวัตน์ ผลกระทบและ แนวโน้มที่เกิดขึ้น*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรวิดี องค์กรสกุล. (2527). *การวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอน ภาษา อังกฤษ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง*. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- รุจี ลีละมัย. (2537). *ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ใน รวมบทความคัดย่อวิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์*.

- แรมสมร อยู่สถาพร. (2535). แนวโน้มการจัดการเรียนการสอน ระดับประถมศึกษาในกิจกรรม และสื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 73, 79, 100 -101, 113 -117, 200 -202, 215-217.
- วัฒนณี สัทพ์ทิม. (2528). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- วิชาการ,กรม. *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539* ใน หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ 2533). กรุงเทพฯ : 96.
- วิไล ชิวเจริญกุล. (2523). ความสามารถทางการฟัง การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษา ภาคใต้ของไทย. วิทยานิพนธ์. ศศ. ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วสา โพธิ์พุกษ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชรฯ หมัดป้องตัว เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค เมื่อ 14 ตุลาคม 2543.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (กรกฎาคม 2534). “ การอุดมศึกษากับความเป็นนานาชาติ, “ *อุดมศึกษาปริทัศน์* 5(8) : 8.
- ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์. (2539). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2527,ตุลาคม-กันยายน) “ นโยบายการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยไทย :ESP และ/ หรือ EGP,” *ศึกษาศาสตร์สาร*. 12 (1-4) : 101-102.
- ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. (2522). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่2 : แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร : 40

- สถาพร มอญโพนาน. (2515). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิทยาลัยเกริก ชั้นปีที่ 1 ที่มีพื้นความรู้ต่างกัน*. วิทยานิพนธ์. คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- สมใจ ชโนดมวิวัฒน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชรฯ หมัดป้องกัน เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ บริษัท เบเคอร์ แอนส์ แม็กเคนซี่ เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2543.
- สมบุญ วิชาวินกุล. (2527). *การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์บัณฑิต ภายหลังการเรียนเพื่อการสื่อความหมาย และการเรียงความแบบเดิม*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมศีล ฉานวังสะ. (2533). “ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ : จุดบอดในระบบการศึกษาไทย, “ *มติชนสุดสัปดาห์*. 11(53). : 22-23.
- สังเวียน สถะติกุล และคนอื่นๆ. (2521). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิรินารถ ภูษธร ณ อยู่ธยา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชรฯ หมัดป้องกัน เป็นผู้สัมภาษณ์ ,ที่โรงเรียน เกษมโปลีเทคนิค เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2543.
- สุชาติ ลาอยเดือนฉาย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชรฯ หมัดป้องกัน เป็นผู้สัมภาษณ์ , ที่ บริษัท อีซี ดีลิเกชั่น – กรุงเทพฯ จำกัด เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2544.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2522, ธันวาคม). “ ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา,” *มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*. 1(2) : 62-70.
- สุวัฒน์ สุขมลสันต์. (2533, เมษายน-พฤษภาคม). “ คุณภาพของการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของไทย,” *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 24(4) : 56-64.
- สุมิตร อังวัฒนกุล. (2535). *การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณี พันธุ์พริกส์และงามทิพย์ วิมลเกษม. (2536, เมษายน). “ ทำไมนักเรียนช่างถึงไม่เก่งภาษาอังกฤษ , “ *พัฒนาเทคนิคศึกษา*. 6(6) : 36-38.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2539). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- อาจิณวัชร ศักดิ์พิมานพร. (232). *ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาช่างเทคนิค ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. (2540). “ การพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, “ *วิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น* . 2(1) : 84.
- อารมณ จินดาพันธ์. (2539, มกราคม-มิถุนายน). *การใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียน เอกชน*. พิมพ์ครั้งที่ 1 : กรุงเทพฯ: 9
- อุไร แฉล้ม. (2522). *ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตนักศึกษาครู วิชาเอกภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ พงษ์มาลี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , วัชรฯ หมัดป้องกัน เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ บริษัท อีส เอเซียติก (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2544.
- Abbott, Gerry. (1980, March). “ Teaching the Learner to Ask for Information, “ *TESOL Quarterly*. 14(1).
- Bott , Donald E. (2533). “ Teaching as a Foreign Language : The Usual Secondary Approach,” *มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*. 2(2) : 33-42.
- Brown, H. Douglas. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. New.Jersey : Prentice-Hall. : 83-176
- Clark , Willis W. (1961,February)“ Boys and Girls Are There Significant Ability and Achievement Differences?, “ *Journal of Education Research*. 54 : 210-212.
- Cronbach , Lee Joseph. (1980). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd. ed. New York : Harper & Row ke.: 61
- Fawcette,Annabel Elizabeth. (1965). “ The Effect of Training in Listening upon the Listening Skills of Intermediate grade Children,” *Disseration Abstract International*. Minegraphe. : 7180-A
- Finocchiaro,Mary, Mary and Michael Bonomo. (1973). *The Foreign Language : A Guide For Teacher*. New York : Regents Publishing Company Inc. : 20-23
- Frick,William C. and Janet. I . Anderson. (1980, September). “ Rhetorical Difficulty in Scientific English : A Study in Reading Comprehension, “ *TESOL Quarterly*. 14(3) : 345.

- Gardner, R. C. and W. E. Lambert. (1972). *Attitudes and Motivation in Second Language Learning*. Rowley : Newbury House. : 1-136.
- Haley, Majorie Hall. (1978). " Study of the Effectiveness of Simultaneous Oral Productions and the total Physical Response Strategy on the Speak Achievement, Attitude, Motivation and interest of Level I Spanish " : *Disseration Abstracts international* . Typed. : 295-A.
- Heys, Frank.. (1962). " The theme-a-reek assumption : A report of an experiment," *English Journal*. 51(5) : 320-322.
- Jakobovits, L. A. (1971). *Foregin Language Learning : A Phycholinguistic analysis of The Issues* : 2nd ed. Rowley : Newbery House. : 103-121
- Johns, Ann M. (1981). " Necessary English : A Faculty Survey " *TESOL Quarterly*. 15 (1) : 51-57.
- Johnson, Patricia. (1986, July). " Acquisition of Scheme for Comprehension and Communication : A Study of Reading- Writing Relationship in ESL," *RELC Journal*. 17(1) : 13.
- Kalivoda , Theodore B. (1980, October) " Learning to listen : What can be done?," *English Teaching Foem*. 18(4) : 2.
- Keech, Margaret. (1980). " An Investigation of some of the English Language Problems of Oversea Students and the National College of Agricultural Engineering Silsoe," in *Occasional Paper no. 22 : Aspects of English for Specific Purpose*. : 3-33.
- Luke, Charles Eugene. (1975). " A concept of teaching Undergraduate Adults in Freshma and Sophomore English," *Disseration Abstracts International*. 35(9) : 6101-A.
- Naisbitt , John. (1994). *Global Paradox*. London : Nicholas Brealey : 26.
- Prator, Clifford H. (1976, January). " In Search of a Method, " *English Teaching Forum*. 14(1) : 8.
- Schumann , J. H Z (1978). *Social and Psychological Factor in Second Language Acquisition in Understanding Second and Foreign Issues & Approaches* Rowley : Newbury House : 164.

- Stern , H.H. (1984). *Fundamental Concepts of Language Teaching.* : Oxford University Press : 332-341
- Tomon,SHO. (1977). A Diachronic and Synchomic Study of the Motivation for Learning English in Negeria," *English Language Teaching journal.* 31 : 149-158.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
และหนังสือขอความอนุเคราะห์การตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา โรงเรียน
เกษมโปลีเทคนิค

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

ตอนที่ 3 ปัญหาและคำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใน
ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน

กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมายถูก ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ	☐ ชาย
	☐ หญิง
2. ท่านกำลังเรียนวิชาเอก	☐ การบัญชี
	☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
	☐ การตลาด
3. ท่านกำลังเรียน	☐ รอบปาย
	☐ รอบค่ำ
4. ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ	☐ ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนเดิม	☐ เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล
	☐ เรียนจากโรงเรียนเอกชน
5. พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน	☐ จบการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)
	☐ จบการศึกษายาสามัญ
	☐ จบการศึกษายาอาชีวะ

ตอนที่ 2 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมายถูกลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษา

อังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ตามความคิดเห็นของท่านว่าท่านมีปัญหามากน้อยเพียงใด

กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก
3	หมายถึง	มีปัญหปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
		5	4	3	2	1
	<u>ทักษะด้านการฟัง</u>					
1	การแยกเสียงคำศัพท์ที่ไม่มีใช้ในภาษาไทย เช่น เสียง th ch หรือ sh เป็นต้นได้.....					
2	การออกเสียงเน้นหนัก(stress)ของคำแต่ละคำ.....					
3	การออกเสียงสูงต่ำ(intonation) เพื่อสื่อความหมาย.....					
4	การจับใจความสำคัญของประโยค หัวข้อ หรือ รายละเอียดจากสื่อต่างๆเช่น เทป วีดีโอ เป็นต้น....					
5	การจับใจความของกลุ่มสนทนาที่พูดภาษาอังกฤษ.....					
6	การจับใจความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ชาวต่างประเทศ.....					
7	การปฏิบัติตามคำสั่งภาษาอังกฤษ.....					
8	การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ในการฟัง.....					
9	การแยกเสียงที่แตกต่างกันออกจากกัน.....					
10	การขาดโอกาสในการฝึกฟัง.....					
	<u>ทักษะด้านการพูด</u>					
11	การใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำตนเองและผู้อื่น...					
12	การออกเสียงเน้นหนักในคำศัพท์แต่ละคำ.....					
13	การออกเสียงสูงต่ำในประโยคบอกเล่า ปฏิเสธ และคำถาม.....					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นต่อปัญหา ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
		5	4	3	2	1
14	การแสดงออกหรือถามตอบกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ.....					
15	การพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน.....					
16	การสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด.....					
17	ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะพูด.....					
18	ความสามารถในการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา.....					
19	การขยายความด้วยคำศัพท์คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบ.....					
20	การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลที่ต้องการสื่อ ความหมายเป็นคำพูดได้..... <u>ทักษะด้านการอ่าน</u>					
21	ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ.....					
22	ความเข้าใจในหัวข้อเรื่องที่อ่าน.....					
23	ความสามารถในการเก็บใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้.....					
24	การตีความหมายของข้อความภาษาอังกฤษ.....					
25	ความเข้าใจเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าต่างๆเป็น ภาษาอังกฤษ.....					
26	การใช้เทคนิคในการอ่าน เช่นการเดาความหมาย (context clues) สรรพนาม(pronoun) หรือ การอ้างอิง(reference) เป็นต้น.....					
27	ทักษะพื้นฐานในด้านการอ่าน..... <u>ทักษะด้านการเขียน</u>					
28	การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์เกี่ยวกับประโยค โครงสร้าง และรูปแบบต่างๆ.....					
29	การฝึกฝนในด้านการเขียน.....					
30	การเขียนข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น กรอก แบบฟอร์มสมัครงาน หรือเขียนจดหมายธุรกิจ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นต่อปัญหา ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
		5	4	3	2	1
31	การเขียนบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ.....					
32	การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตาม..... ความหมายที่ต้องการเขียน.....					
33	การประสมตัวอักษรภาษาอังกฤษออกมาเป็นคำ ที่มีความหมาย.....					
34	การรู้จักวิธีการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน.....					
35	การขาดพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน					
36	การเรียบเรียงประโยคตลอดจนนำมาเขียนเป็น ข้อความต่างๆได้.....					
37	ความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการ เขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ.....					
38	การเขียนสรุปข้อความจากการฟังเป็นภาษาอังกฤษ					
39	การเขียนสรุปข้อความจากการอ่านเป็นภาษา อังกฤษ.....					
40	การสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆที่เรียนใน ชั้นเรียน.....					
41	ความสามารถในการเขียนข้อความหรือจดหมาย ให้บุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาสต่างๆ					
42	ความสามารถเขียนข้อความตามคำบอก.....					
43	ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่เขียน.....					

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านของนักศึกษา

ทักษะการฟัง.....

.....

.....

ทักษะการพูด.....

.....

.....

ทักษะการอ่าน.....

.....

.....

ทักษะการเขียน.....

.....

.....

ที่ ทม 1012/ 3 ๗/3

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔๘ กันยายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววัชรา หมดป้องตัว นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรถพร โพธิสุข และ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1-2 สาขาวิชาบัญชี คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ และการตลาด จำนวน 386 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ในระหว่างเดือนตุลาคม 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววัชรา หมดป้องตัว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายวิชาการ
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

แผนกวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

2 ตุลาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

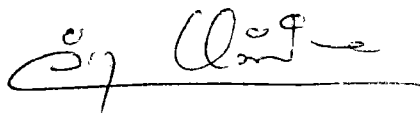
เรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

เนื่องด้วย ข้าพเจ้า นางสาววัชรา หมัดป่องตัว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค” ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในครั้งนี้ จึงขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้

การตอบแบบสอบถามของนักศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัย ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากความรู้สึกที่แท้จริง คำตอบทั้งหมดในแบบสอบถามจะใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และจึงถือเป็นการลับ จึงไม่มีผลกระทบต่อนักศึกษาแต่ประการใด

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววัชรา หมัดป่องตัว)

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

**รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม
และหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม**

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดิลก ดิลกานนท์
รองผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์เอื้องพร เป้าพุดา
หัวหน้าสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
3. อาจารย์ศุภมาส เกื้อหนุน
อาจารย์สาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ที่ ทม 1012/ 3554

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๔ กันยายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววัชรา หมดป้องตัว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข และ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ เอื้องพร เป้าพุดา และ อาจารย์สุกมาศ เกื้อหนุน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาววัชรา หมดป้องตัว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/3554

วันที่ 14 กันยายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

เนื่องด้วย นางสาววัชรา หมัดป้องตัว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข และ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คิลก คิลกานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาววัชรา หมัดป้องตัว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ค่าสถิติเกี่ยวกับคุณภาพของเครื่องมือ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	4.17	16	8.20	31	9.89
2	4.25	17	5.61	32	9.82
3	3.88	18	9.34	33	6.30
4	5.31	19	6.56	34	4.54
5	6.06	20	10.20	35	5.36
6	10.72	21	6.72	36	7.07
7	5.51	22	7.52	37	9.51
8	3.69	23	5.64	38	7.06
9	3.81	24	6.10	39	6.84
10	7.19	25	5.85	40	7.81
11	2.15	26	4.57	41	9.00
12	3.90	27	3.49	42	7.12
13	5.84	28	8.00	43	9.33
14	5.48	29	6.28		
15	13.44	30	5.87		

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาววัชรรา หมัตป้องตัว
วันเดือนปีเกิด	16 มกราคม 2500
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	188 ซอยวัดปรก ถนนเจริญกรุง 57 แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค แขวงคลองตัน เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	มัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์ (ภาษาฝรั่งเศส) จากโรงเรียนสตรีวิทยา
พ.ศ. 2522	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2545	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร